

Wonen in de Waalsprong
Hate it or love it

Goede voornemens voor 2009
'Ik wil kampioen worden'

Jaargang 9 • nummer 10 • 15 januari 2009
ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RABBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

V

O

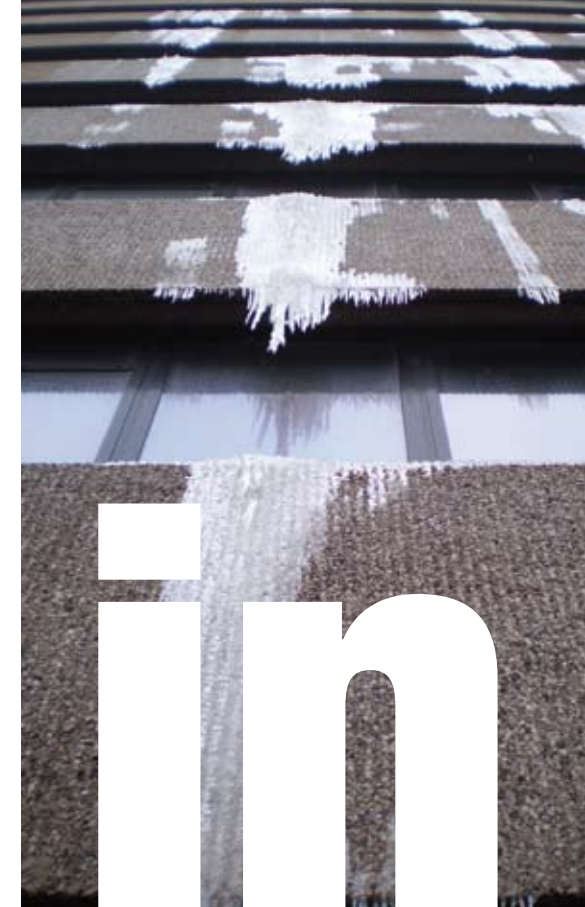
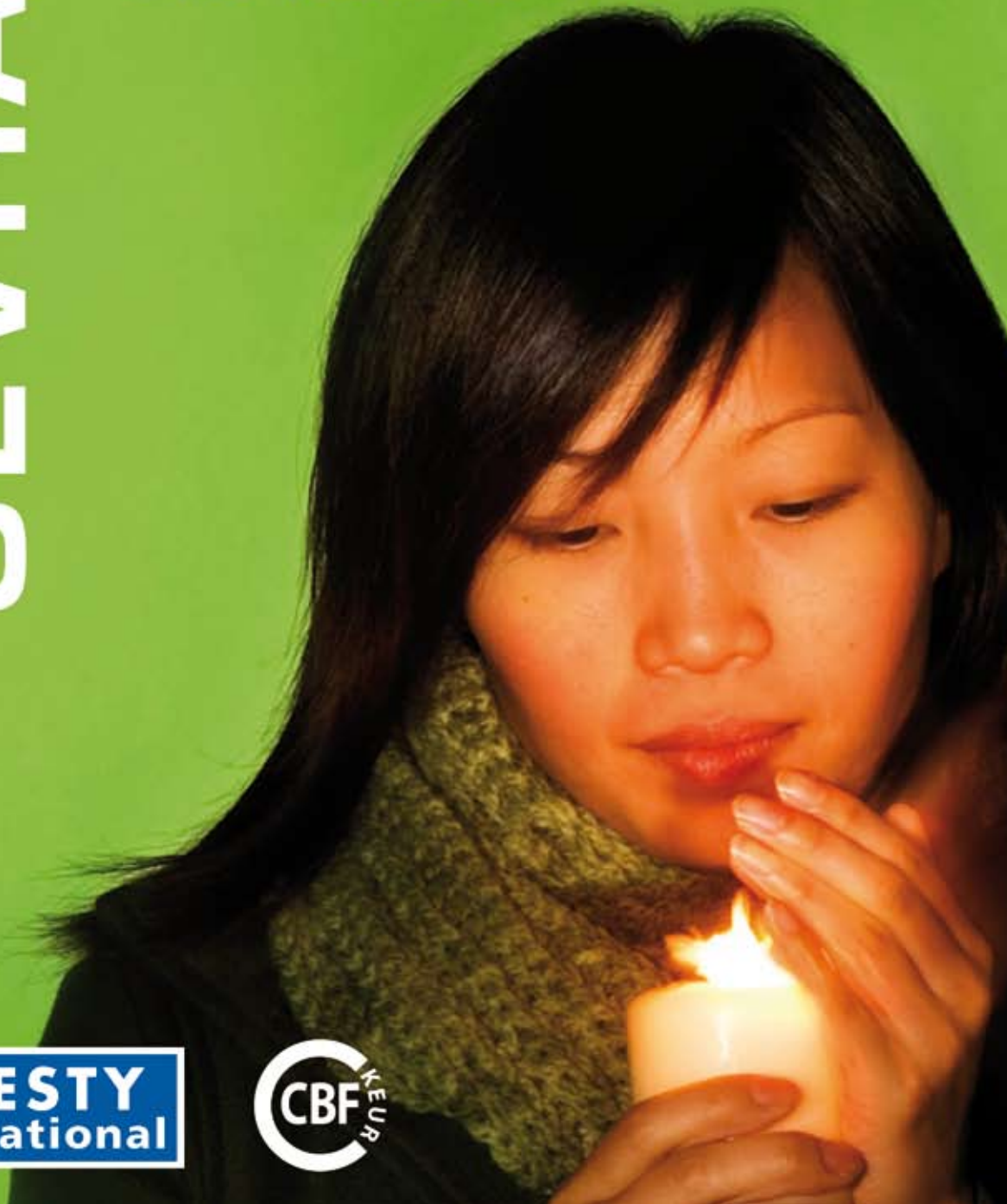
X

Gevangen door een
modderbacterie

COLLECTANTEN GEVRAAGD!

VOOR DE COLLECTE VAN 8 T/M 14 FEBRUARI 2009

kijk op www.amnesty.nl/collecte
of bel (020) 626 44 36

Nummer 10 • jaargang 9 • 15 januari 2009

Het Erasmusgebouw heeft flink te lijden gehad van de vorstperiode. Op de eerste dag van januari kwam een lekkage aan het licht, als gevolg van een geknapte koelleiding op de zevende verdieping, met schadelijke gevolgen voor computers en meubilair op onderliggende verdiepingen. Ook een geknapte brandslang in het Linnaeusgebouw van de bètafaculteit zorgde voor overlast, plus een aantal begin deze week geknapte waterleidingen. Onder meer de Refter zat maandagochtend anderhalf uur zonder water.

Mediatop Wetenschappers in de media

Bij het eerste lustrum van de mediatop is de trend onmiskenbaar: het aantal Nijmeegse wetenschappers dat een plek krijgt in de krant en op tv, is in vijf jaar tijd verdrievoudigd. Hoe komt dat? 'De behoefte in de media aan duiding groeit'

Achtergrond Wie wil er wonen in de Waalsprong?

De één wil er nog niet dood gevonden worden, de ander vindt in de Waalsprong zijn droomhuis. Over een paar jaar woont een vijfde van alle Nijmegenaren er. Jij ook?

Cultuur Jan – Pinkpop – Smeets vertelt

Op het StudentenKamerFestival (29 januari) vertelt Pinkpop-directeur Jan Smeets de beste muziekanekdotes die hij in veertig jaar festival heeft vergaard. Voor Vox doet hij alvast het Pinkpop-boek open. Over rare eisen en lastige muzikanten.

en verder 4 nieuws & opinie 8 interview Darwinkener Chris Buskes 18 wetenschap
20 goede voornemens 22 coververhaal 26 cultuur 30 Vox campus 32 backstage

Bij dit nummer De dooi was onverbiddelijk. De afgelopen twee weken heb ik de redacteuren van Vox dagelijks aan de kop gezeurd of ze nog hadden geschaatst, maar binnen een dag had Bruegel het land verlaten. Geen ijspegels meer aan het Erasmusgebouw (het is weer net zo lelijk als altijd), geen gezellig kleumende studenten in de collegezalen en geen filterende gemoedswerking van een besneeuwde campus. Wat overblijft, is bruine derrie, witgekleurde pekelfloeren, gore stadsbussen en zweterige, nagloeiende gebouwen. En goede voornemens. Meer bewegen, niet zoveel voor de buis hangen, je studie serieus op de rails zetten en al die andere dingen die je net zo gemakkelijk weer kunt verdringen. Totdat Vox je op het spoor is en je niet meer terug kunt (zie pagina 20). Ons eigen goede voornemen? Heel snel een mooie nieuwe jas.

Chris-Jan van der Heijden

pop

Worden de eigen kroketten te duur?

Wordt het voor de universiteit te duur om de Universitaire Restauratieve Dienst in eigen hand te houden? Dat is de centrale vraag van een onderzoek naar de mogelijkheid om de URD en enkele andere diensten uit te besteden.

De Radboud Universiteit is een van de weinige universiteiten waar de broodjes kroket en maaltijden van de Refter nog worden klaargemaakt door medewerkers die in dienst zijn van de universiteit zelf. Het onderzoek heeft niet de opzet om daar een einde aan te maken, maar houdt de mogelijkheid wel open. Dat zegt Antoine Fraaij, directeur van het Cluster

Facilitair. "We willen op een rijtje zetten wat de voor- en nadelen zijn van de huidige situatie zodat we vervolgens kunnen bepalen of een wijziging in de organisatie noodzakelijk is." Volgens Fraaij staan de banen van de betrokken medewerkers niet op de tocht. "Mocht er uitbesteed worden, dan kunnen de medewerkers in dienst treden bij de marktpartij die de taak voor haar rekening gaat nemen."

Het onderzoek heeft tot enige onrust geleid bij de medewerkers, weet de voorzitter van de Onderdeelcommissie (OC), Caroline Coeleman. "Als het woord 'uitbesteden' rondgaat, maken mensen zich al gauw zorgen." Zelf juicht

ze het onderzoek toe. "Al jarenlang laait de discussie over uitbesteding om de zoveel tijd op. Het is goed om eindelijk eens duidelijkheid te krijgen." Wel heeft OC er volgens haar op aangedrongen om niet alleen naar de centen te kijken, maar ook de klanten om hun mening te vragen. "Een klanttevredenheidsenquête maakt daarom ook deel uit van het onderzoek." Behalve onderzoek naar de uitbesteding van de URD wordt er door een extern adviesbureau ook gekeken naar de schoonmaakdienst van FNWI (de rest is al uitbesteed) en de groenvoorziening. De resultaten worden in de zomer verwacht. /RG

Las Vegas aan de Waal

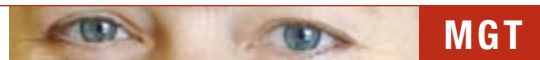
Dat studenten en medewerkers op hun vakantieadres in Radboudshirtjes lopen is niet genoeg: bovenop het Erasmusgebouw komt nog dit jaar de naam 'Radboud Universteit' in oplichtende letters. Zichtbaar vanuit heel Nijmegen en omstreken. Als voorbeeld dienen onder meer de Erasmus Universiteit en de Vrije Universiteit waarvan de lichtgevende logo's ook al van verre zichtbaar zijn. Naamsbekendheid wordt steeds belangrij-

ker in de academische wereld, beaamt Johan van de Woestijne, hoofd communicatie. "Niet alleen naar buiten toe, maar ook voor de betrokkenheid van de medewerkers en studenten. Het gevoel dat je naar dat gebouw kunt wijzen en zeggen, kijk: daar werk ik." Voor de lichtgevende belettering is al een bedrag gereserveerd. Hoe het er precies gaat uitzien, wordt nog uitgezocht: een offerte is in aantocht. Hoe dan ook moet

de markante verlichting nog dit jaar zijn beslag krijgen, zegt Van de Woestijne.

Met de lichtreclame kan de universiteit in elk geval rekenen op flink wat extra naamsbekendheid: het 86 meter hoge Erasmusgebouw is het hoogste gebouw van Nijmegen (ongeveer anderhalve meter hoger dan 52 degressen) en staat daarom behoorlijk in de kijker. /RG

Hoe pimp ik mijn evaluaties?

MGT

Over een week krijg ik ze weer binnen: de studentevaluaties van mijn vak. Ik kan er niets aan doen, ik ben toch altijd weer een beetje zenuwachtig. En dat terwijl ik de techniek nu zo onderhand wel onder de knie heb. Ik zou voor de BKO zo de module 'Competentie in studentevaluaties' kunnen verzorgen. O, er is niets frauduleus aan, het is gewoon een kwestie van timing. Komtie. Voor je de formulieren uitdeelt, ga je quasi nonchalant tegen het eerste tafeltje hangen. Je zegt: "Jongens. Jullie krijgen nu de kans om deze cursus te evalueren. Dat is belangrijk. De resultaten worden met zorg bestudeerd, en goede suggesties zullen zeker ter harte worden genomen." Dan laat je een stilte vallen. Je laat je stem drie tonen zakken, en zegt dan moederlijk: "Ikzelf vond jullie een spannende groep. Het komt niet vaak voor dat de interactie tussen docent en student – hoe stroef het ook ging – zo vruchtbaar en zo inspirerend is. Jullie hebben me uitgedaagd, ook door jullie non-verbale gedrag, om het beste van mezelf te geven." Sommige van mijn collega's pinken hier een subtiele traan weg, maar dat vergt oefening. Je kunt volstaan met slikken van ontroering. Je vervolgt: "O, ik weet niet zeker of dat altijd goed gelukt is. Het was af en toe best

moelijk, maar ik ben altijd met plezier hiernaartoe gekomen." Dan zeg je, onverwacht scherp: "Anderzijds, ik zou wel graag willen dat als jullie iets niet bevallen is, jullie dat hardop melden. Anonieme kritiek vind ik zoou Internet. Bovendien kunnen anderen dan van je suggesties leren. Wie mag ik het woord geven?" Je kijkt met grote, ontvankelijke ogen de groep in. "Zeg het maar. Ik kan me niet voorstellen dat jullie geen ideeën voor verbetering hebben?" Vouw nu je handen open, neem een zo kwetsbaar mogelijke houding aan. "Echt niemand?" Klink oprecht teleurgesteld. Er is altijd wel een meisje dat zegt: "Nou, niet alle faciliteiten van Blackboard worden even goed benut." "Nee?" Klink je verbaasd en dan, royaal: "Ik vind dat je daarin helemaal gelijk hebt. Ik moet hoognodig wat aan mijn ICT-bagage doen. Dank je." Je rondt af met heel lichte buiging. Daarna deel je de formulieren uit. Eitje. Invullers denken dat als tijdens de plenaire sessie niemand met echte kritiek komt, de cursus kennelijk zo slecht nog niet was. Ze kruisen braaf de goede vakjes aan. Althans, dat hoop ik elke keer weer. /Mgt

Poll op Voxlog (N=66)

Wat vind je van buitenlandse studenten tijdens college?
Niveau wordt hoger door verrassende kijk op de materie > 12%
Niveau blijft hetzelfde > 30%
Niveau wordt lager door slechte taalkennis > 58%

DORPSPOMP

Buitenlandse studenten spreken slecht Engels en hebben geen benul van academische vaardigheden. Althans, dat beweren Kamerleden van het CDA en de VVD. Het niveau van het onderwijs zou drastisch kelderen. Herkenbaar?

Lieke Voermans, bedrijfscommunicatie

"Als mentor van buitenlandse studenten kan ik zeggen dat je met veel Spanjaarden en Italianen nog geen fatsoenlijk kroeggesprek kunt voeren. Ook in werkgroepen is het vaak irritant. Docenten gaan langzamer praten en moeten alles tien keer uitleggen."

André Bartels, Studentenbegeleiding

"We moeten in deze discussie heel goed weten waar we het eigenlijk over hebben. Over buitenlandse studenten die een bachelor volgen? Of een master? Ik vermoed dat de meeste mensen die klagen over het niveau van buitenlandse studenten zelf nog in de bachelor zitten, want voor de master geldt een strenge selectie."

Erik Poutsma, docent arbeid, personeel en organisatie

"Het niveau wisselt, maar over het algemeen mag ik niet klagen. Duitsers zijn goed, Spanjaarden en Scandinaviërs ook. Studenten buiten Europa, bijvoorbeeld uit het Midden Oosten, spreken minder goed Engels. Ik pas het niveau van mijn colleges niet aan ofzo. Als studenten het niet aankunnen, dan vertrekken ze gewoon."

Marian Janssen, international office

"Spreken ze geen Engels? Dat zal vast wel eens voorkomen, maar wij krijgen geen signalen van opleidingen of docenten dat daar een structureel probleem ligt. Sterker, sommigen vragen expliciet om méér buitenlanders. Vooral Polen zijn tegenwoordig populair."

Jacqueline van Dongen, bedrijfscommunicatie

"Wij hadden twee Italiaanse meisjes in onze werkgroep, dat was rampzalig. Gewoon kletsen gaat nog wel, maar samen een opdracht maken is onmogelijk. Gebrekkig Engels, onbegrijpelijke zinnen, spelfouten en geen benul van academische vaardigheden."/LS

Winterpret en ijsleed

Even was het winter in Nijmegen! En niet zomaar winter. We konden schaatsen, sneeuwballen gooien en een enkeling haalt zelfs de ouderwetse slee van zolder. Maar de vorst zorgde ook voor ongemakken. Leidingen knapten in het Erasmusgebouw en in de kelder van het Linaeusgebouw, wat in beide gevallen leidde tot stevige overlast. De kou ging ook ten koste van het comfort in het (overvolle) openbaar vervoer en in sommige collegezalen die vanwege hun omvang niet voldoende op temperatuur gebracht konden worden. Maar een kniesoor die daar op lette, want het vooruitzicht

van een schaatspartij op natuurijs maakt veel goed. Voor iedereen? Nee, niet voor, ironisch genoeg, de leden van studentenschaatsvereniging Lacustris. Die hadden, vertrouwend op de Nederlandse kwakkelwinters, een uitstapje geboekt naar Noord-Italië voor een trainingsweek op een kunstijsbaan. Ze vertrokken vlak voor de vorstperiode in Nederland begon en kwamen pas met de dooi weer terug. Lacustris-lid Sanne van Dartel bleef als een van de weinigen thuis en peilde via sms-jes de stemming van haar clubgenoten. "Ze balen als een stekker daar."

Groen licht voor studentenhuysvesting en Doornroosje

Het stond op de tocht: de nieuwbouw van poptempel Doornroosje in combinatie met 150 studentenwoningen nabij het station. Maar het gaat door. Of de nieuwbouw dit jaar van start kan gaan, is nog de vraag. Er zijn nog wat hobbels te nemen.

In november gooiden de bouwpartijen de handdoek in de ring. Door de inmiddels opgestoken kredietcrisis verwachtten ze de 150 appartementen aan de straatstenen niet meer kwijt te kun-

nen. De gemeente wil echter hoe dan ook een nieuw complex in de dode hoek bij het stationsplein. Doornroosje, dat al sinds begin jaren negentig op nieuwbouw aanstuurt, wil ook graag, net als Stichting Studentenhuisvesting (SSHN). SSHN-directeur Max Derks: "In het laatste overleg met de gemeente was duidelijk dat er een heel breed draagvlak is. De nieuwbouw gaat toch door." Of de eerste paal nog dit jaar de grond ingaat? "Dat zou een mooi voornemen zijn", zegt Derks. Maar te vrezan valt van

niet. Daarmee verschuift ook de opleverdatum, die aanvankelijk was voorzien in 2012. De partijen hebben een oplossing gevonden door de bouwer meer speelruimte te geven met zo'n 150 extra appartementen die in het complex zijn voorzien, naast de appartementen voor studenten. Aanvankelijk zouden dit koopwoningen zijn, maar huurappartementen zijn nu ook welkom. Wie garant gaat staan voor de verhuur van die woningen is nog een openstaande vraag. /PvdB

Emancipatie hoogleraren in het slop

De universiteit slaagt er niet in genoeg vrouwen op een hoogleraarpost te krijgen. Vorig jaar werden op een totaal van 47 benoemingen 9 vrouwen aangesteld. Op elke vier hoogleraarbenoemingen één vrouw, zo luidt het streven voor 2009.

De universiteit is er niet in geslaagd het in 2007 op gang gebrachte emancipatiestreven voor méér vrouwelijke hoogleraren vast te houden. Werden er dat jaar nog 11 vrouwen benoemd, in 2008 daalde dit aantal tot 9, op een veel hoger aantal benoemingen. De voorzitter van het college van bestuur Roelof de Wijkerslooth benutte zijn nieuwjaarstoepspraak vorige week om de emancipatie nieuw leven in te blazen. "Onder elke vier benoemingen moet er één vrouw zijn." Hoogleraar Yvonne Benschop van bedrijfswetenschappen, lid van het netwerk vrouwelijke hoogleraren: "Het verschil tussen 2007 en 2008 laat zien dat het beslist niet vanzelf goed komt. Het voorname van het college van bestuur is gelukkig ambitieus. Het zal daarom gepaard moeten gaan met structurele maatregelen." Benschop doet een aantal aanbevelingen: meer aandacht voor de samenstelling van selectiecommissies, en training voor de commissieleden. Ze hekelde de 'gesloten' selectiecultuur. Teveel benoemingen komen tot stand zonder open procedure, waardoor een select clubje uitmaakt wie wordt voorgedragen als nieuwe hoogleraar. "Bij zo'n selectie groep, vaak alleen mannen, leeft de overtuiging dat goede vrouwelijke kandidaten niet bestaan." Het streven is volgens Benschop pas waar te maken als de universiteit afrekent met "selectief zoekgedrag, blindheid en kloongedrag". De Wijkerslooth wil niet ingaan op de vraag welke maatregelen hij precies gaat nemen om dit jaar 25 procent vrouwen benoemd te krijgen. /PvdB

Radboud maakt zich op voor nieuwe bouwronde

Nu de bètafaculteit vrijwel 'klaar' is, verplaatst de bouwactiviteit zich de komende jaren vooral naar beide zijden van de Erasmuslaan: de gebouwen rond de Thomas van Aquinostraat en het gebouw van tandheelkunde. Dat kondigde collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth aan tijdens zijn nieuwjaarsrede.

Nu de bouwprojecten op het bèta-terrein vrijwel zijn voltooid, is de tijd rijp voor een nieuw bouw-offensief, stelde De Wijkerslooth. Ook omdat de bouwkosten door de economische recessie ("te-recht") dalen. De Wijkerslooth: "Er moet gebouwd worden, en dat gaan we dan ook doen." De blik van het college van bestuur is daarbij vooral gericht op de Thomas van Aquinostraat. "Daar zitten immers de faculteiten die de groei van de studentenaantallen voor hun rekening hebben genomen", aldus De Wijkerslooth. Een ander project op de hotlist van het college is het gebouw van tandheelkunde, dat steeds meer tekenen van carriës vertoont. De Wijkerslooth blikt tevreden terug op 2008. Het was het jaar dat Theo Rasing een Spinozapre-

Het gebouw van tandheelkunde wordt gesloopt.

mie won en Roel Verdult Student van het jaar werd. Om maar eens wat te noemen. Ook nam het aantal studenten opnieuw toe: de teller staat dit jaar voor het eerst boven de achttienduizend. Om precies te zijn: 18.085. Maar er waren ook pijnpunten. Zo nam de wervingskracht voor de tweede en derde geldstroom iets af en tuimelde Nijmegen uit de (volgens De Wijkerslooth volstrekt onbetrouwbare...) Times Top 200 van beste universiteiten in de wereld. Ook noemde de col-

legevoorzitter de reorganisatie bij bedrijfswetenschappen, waar bij twintig arbeidsplaatsen verdwijnen, een 'ellendige' episode in de geschiedenis van de universiteit. "Het is de eerste keer sinds 2002 dat er hier gedwongen ontslagen vallen." /RG

Mogelijk nieuwe acties harde knip

Hoe is het ook alweer afgelopen met de discussie over de harde knip? Veel studenten denken ten onrechte dat de buit al binnen is, zegt studentenvakbond AKKU. Conclusie: de discussie heeft een nieuwe impuls nodig. "We sluiten acties niet uit", zegt bestuurslid Joris Slootweg.

Na alle acties en positieve berichten in de laatste weken van 2008 denken veel studenten dat de grootste kou uit de lucht is. In december verdedigde Plasterk zijn plan om studenten te verplichten de bachelor te voltooien voor ze aan de master mogen beginnen. Onder druk van de Tweede Kamer en studentenacties beloofde hij toen om te kijken in welke gevallen er een uitzondering kan worden gemaakt. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om studievertraging of een bestuursfunctie. De schadelijke effecten van de harde knip zouden daarmee worden beperkt. Maar: een maand verder wachten de LSVb en ISO nog

Stukafest groeit

Het in Nijmegen ontstane studentenkamerfestival Stukafest, dat op donderdag 29 januari plaatsvindt, blijft groeien. In de weken die volgen op de 29ste krijgt het festival navolging in acht andere studentensteden. Vorig jaar deden er nog maar zes studentensteden mee. De bedoeling is, zegt de Nijmeegse voorzitter Joni van der Leeuw, dat op termijn alle universiteitssteden gaan meedoen.

Het concept: twintig studentenkamers in de Nijmeegse binnenstad worden omgetoverd tot een minitheater. Op elke locatie vinden de optredens drie keer plaats. Bezoekers hoppen van de ene kamer naar de andere. De avond krijgt een finale met het StukaFeest in Doornroosje. Vox geeft daarvoor vijf keer twee kaarten weg (zie pagina 26). Kijk voor meer informatie over de kaartverkoop, de optredens en de locaties op www.stukafest.nl of bel naar 024-3612855. /AD

steeds op een telefoontje. Joris Slootweg: "Zolang de voorwaarden niet zijn besproken, is er nog niets veranderd. Veel studenten denken dat de buit binnen is, maar dat is dus helemaal niet zo." AKKU wil daarom de campus op om studenten te informeren over de stand van zaken. "Ludieke acties sluiten we zeker niet uit." Lisa Westerveld, voorzitter van de LSVb, beaamt dat studenten ten onrechte denken dat de buit binnen is. Zij heeft de indruk dat het ministerie de discussie opzettelijk een beetje laat doodbloeden. "De toezegging is meer dan een maand geleden gedaan. Inmiddels voelen we de behoefte om zelf het ministerie te benaderen." Toch ziet de LSVb weinig in het AKKU-voornemen om nieuwe acties te organiseren. "Door de resultaten in december is het lastig het heersende idee om te buigen. Bovendien heeft de politiek gezien dat we brede steun hebben van studenten. We moeten nu in discussie gaan de minister." /RvdT

'Trots op de mediaprijs in de bètahoek'

Met niet eerder vertoonde overmacht sleepte informatica-hoogleraar Bart Jacobs de mediabokaal van de universiteit in de wacht. De in 2008 door zijn onderzoeksgroep onthulde gebreken van de ov-chipkaart hield – zelfs internationaal – alle gemoederen bezig.

De universiteit wil met de mediaprijs de performance van de Radboud Universiteit in de media bevorderen. Deelt u dit streven, of ziet u de mediaprijs als een grap?

"Ik neem dit streven serieus. Ik vind dat ik voor mijn onderzoekswerk verantwoording mag afleggen aan de samenleving. Dat de universiteit met deze prijs een maatschappelijk actiever rol voor de wetenschappers nastreeft, is wel terecht. En het mooie is dat het werkt. Ik word door aller-

lei mensen, die ik soms nauwelijks ken, gefeliciteerd. In het land verneem ik geluiden dat de universiteit het in de media goed doet. Ik vind het ook positief dat de uitslag spannend blijft. Vorig jaar won een parlementair historicus, en dit jaar voor het eerst een bètawetenschapper. Ik ben er wel trots op dat de prijs nu in de bètahoek is gevallen."

Waarom was het voor u zo belangrijk zoveel tijd voor de media in te ruimen?

"Meteen toen we in maart op het spoor kwamen dat de chip feitelijk kapot was, vonden we dat we dit inzicht zo breed mogelijk moesten delen. We wilden aan gebruikers en politiek laten weten: realiseer je goed, deze kaart is kapot en denk na over eventuele extra maatregelen."

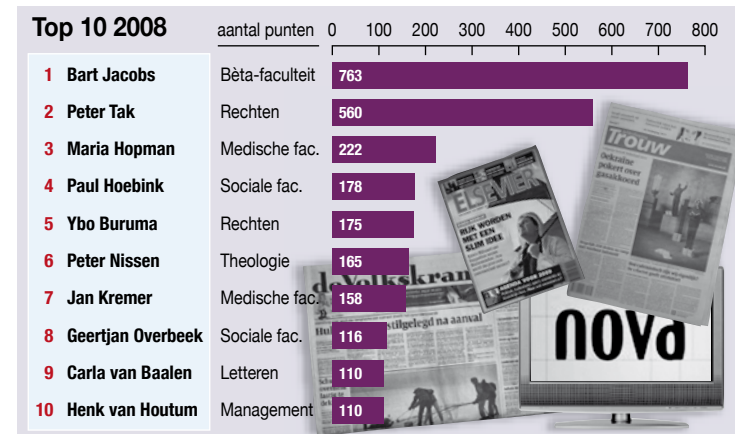
Geholpen heeft het niet: de ov-kaart

met kapotte chip wordt desondanks ingevoerd.

"Het feit dat de kaart stuk is heeft inderdaad niet geleid tot een koerswijziging. Hier speelt het probleem dat wie de stekker eruit haalt, moet opdraaien voor de tot nu toe gemaakte kosten, van zo'n 1 miljard euro. Morgen ga ik weer naar een hoorzitting in de Tweede Kamer, om de politici op het hart te drukken dat ze bezig zijn heel Nederland het over in te sturen met een open portemonnee. Wie kwaad wil, kan uit de kaart allerlei persoonlijke gegevens, inclusief saldo-informatie, uitlezen en manipuleren." *U gaat in 2009 de media-aandacht nog missen?*

"Nou, het moet nog blijken hoe het met de invoering van de ov-kaart gaat lopen. De journalisten weten ons nu wel te vinden. Maar ik hoop een jaar als 2008 niet nog eens mee te maken. Het onderzoek heeft er wel onder geleden, we waren erg sterk op dit ene onderwerp gericht, en kunnen nu gelukkig weer de breedte in. Al verhuil ik niet dat ik ook heb genoten. Er deed zich een prachtige combinatie voor van sterke wetenschap en een giga-maatschappelijke impact. Ik beschouw 2008 als het *finest hour* van onze groep. Want dat was het nadrukkelijk ook: een mooie groepsprestatie, ook in de media." /PvdB *Lees verder op pagina 10*

INGEZONDEN

Ik heb de laatste kerstuitgave van jullie blad gelezen en heb me prima vermaakt. Echter, voor 't eerst sinds jaren lees ik iets wat ik de moeite vond om even aan jullie te melden. Ik stoorde mij namelijk erg aan het vaak gebruiken van het woord 'kanker' (of een werkwoordsvorm hiervan). Het klopt, dit is natuurlijk gewoon een (werk)woord, maar onder de duizenden studenten die dit blad onder ogen krijgen zullen er vast weinig studenten zijn die er positieve associaties mee hebben. En tevens lijkt dit woord mij niet passen in een universiteitsblad en al helemaal niet bij de 'kerstuitgave'. Als het meermalig gebruiken van dit woord een bewuste keuze was, dan vind ik dit zeer spijtig. Mocht dit niet zo zijn, dan hoop ik dat er door u in de toekomst iets meer bewustwording kan komen bij het gebruik van dit woord én wat dit eventueel teweeg kan brengen bij uw lezers (en wat dit eventueel kan doen met de status van uw blad). Verder heb ik in al die jaren nauwelijks of niets op te merken gehad over uw blad en hoop ik dat u in het volgende jaar deze lijn voort zult zetten!

Sjoerd Vogels

Chris Buskes

“Darwin heeft de wereld op zijn kop gezet.”

De Nijmeegse wetenschapsfilosoof en Darwinkenner Chris Buskes zit volgeboekt deze maanden. 2009 is het Darwinjaar: het is 150 jaar geleden dat *On the origin of species* verscheen. Op 12 februari, de tweehonderdste geboortedag van Darwin, presenteert Buskes zijn tweede boek over de evolutietheorie.

1 *Er is veel publiciteit rondom het Darwinjaar. Is het nog te doen?*
“Het is een gekkenhuis. Ik zit al maanden volgeboekt. Ik krijg vragen om interviews, verzoeken om lezingen te houden, opiniestukken te schrijven. Ik heb net een essay geschreven voor *De Groene Amsterdammer* en ik ben momenteel bezig met een stuk voor *De Gids*. Vorige week was ik in Amsterdam voor een radio-uitzending van *Teleac*. En op 8 februari geef ik een Darwinlezing in Amsterdam. Kortom: ik ben overal dit jaar.”

2 *Heb je dat te danken aan je boek over de invloed van Darwin op ons wereldbeeld (Evolutionair denken, 2006)?*
“Nou, er verschijnen wel meer boeken over Darwin. Waarschijnlijk heeft het wel geholpen dat ik voor dat boek de Socrates Wiselbeker kreeg voor het meest prikkelende filosofieboek van dat jaar. Aan die prijs is het denk ik ook te danken dat het boek is vertaald in het Duits en het Spaans en nu wordt vertaald in het Pools, het Chinees en Koreaans. Dan heb ik bij elkaar toch maar mooi zo'n kwart van de wereldbevolking te pakken.”

3 *Hebben ze in die landen ook een Darwinjaar?*
“In de westerse wereld wordt de geboortedag van Darwin overal gevierd. Maar in sommige gebieden is Darwin nog altijd taboe. Ik denk dat de evolutieer in het Midden-Oosten wordt gezien als een westerse dwaling. Maar de Aziaten hebben blijkbaar wel iets met Darwin. De Chinezen beginnen op wetenschappelijk gebied in te lopen. De biologie en de levenswetenschappen zijn in China in een stroomversnelling geraakt. En als je biologie en bio-

technologie bestudeert, dan heb je het natuurlijk over Darwin. Darwin is de spil, het scharnier dat alles met elkaar verbindt. De geneticus Dobzhansky, een van de grondleggers van het neodarwinisme – waarin de erfelijkheidswetten van Mendel en het principe van natuurlijke selectie van Darwin samenkomen – heeft het ooit zo gezegd: *‘Nothing makes sense in biology except in the light of evolution.’*”

4 *Op 12 februari, de viering van het tweehonderdste geboortjaar van Charles Darwin, presenteer je in Artis een nieuw boek over Darwin. Wat voegt dat boek toe?*
“Ik heb het geschreven met Ranne Hovius, publiciste, en Griet Vandermassen, van de universiteit van Gent. Het leek ons wel aardig om in de stroom van publicaties dit jaar over het werk van Darwin, de man zelf weer eens aan het woord te laten. In dit boek staan veel citaten uit zijn werk met toelichting van ons en heel veel illustraties. Vooral voor mensen die nog weinig over Darwin weten, is het denk ik boeiend om terug te gaan naar de bron.”

5 *Hoe ben jij zelf bij Darwin gekomen?*
“Tijdens mijn studie filosofie was me opgevallen dat de wetenschapsfilosofen vooral aandacht hebben voor de natuurkunde. Biologie en ook de evolutiebiologie waren een ondergeschoven kindje. Dat vond ik vreemd. De evolutietheorie is tenslotte een van de krachtigste ideeën ooit. Er is geen enkel idee dat zoveel overeenkomst heeft met de wereldbeeld radicaal veranderd. We staan niet centraal in de wereld zoals mensen vóór Darwin dach-

ten, we zijn niet geschapen naar het beeld van een Opperwezen. We zijn slechts een recente uitloper, een onbeduidend twijgje aan een stokoude evolutieboom. Darwin heeft de wereld op zijn kop gezet en zelfs zó dat mensen zich daar 150 jaar later nog altijd druk over maken.”

6 *Je doelt nu op het groepje orthodoxe christenen dat werkt aan een brochure tegen de evolutietheorie?*
“Ja. Vorige week bij die radio-uitzending van *Teleac* kreeg ik van de Utrechtse studenten die actie voeren tegen die groep een stapeltje brievenbusstickers met de tekst ‘Nee, géén creationisme – Ja, wél Darwin’. Ik vind dat je wel moet oppassen dat je die strenggelovigen niet te serieus neemt. Het is niet zo dat hier twee gelijkwaardige ideeën tegenover elkaar staan. Wetenschappelijke ideeën zijn gebaseerd op empirisch bewijs, religieuze ideeën op traditie en dogma's. Dat is van een heel andere orde.”

7 *Was Darwin uitzonderlijk slim?*
“Nee, hij was helemaal geen uitmuntende leerling, een vrij matige zelfs, hij was bijvoorbeeld slecht in wiskunde. Maar in één ding was hij uitmuntend: hij kon heel goed observeren. En hij had het talent om veel ogenschijnlijk onsamenhangende feiten bij elkaar te brengen. De evolutietheorie ontstond ook niet tijdens een eureka-moment. Darwin heeft er jaren over gedaan. Als jongeman maakte hij een wereldreis op het schip *De Beagle*. Tijdens die reis kwam hij onder andere terecht op de Galapagos-eilanden. Daar kwam hij voor het eerst op het idee dat soorten kunnen veranderen, dat ze in elkaar overvloeien. Op zich was dat al revolutionair als je be-

denkt dat zijn tijdgenoten ervan uitgingen dat de door God gemaakte soorten eeuwig en onveranderlijk zijn.”

8 *Wanneer kwam hij op het idee dat de organismen die zich het meest aanpassen overleven en bepalend zijn voor de soort?*
“Het principe van natuurlijke selectie liet nog even op zich wachten. En toen hij dat eenmaal had bedacht, aarzelde hij om het openbaar te maken, want eigenlijk was Darwin nogal een angsthaas. Natuuronderzoeker Alfred Russel Wallace heeft hem over de streep getrokken. Toen Wallace vanuit Indonesië schreef dat hij het principe van natuurlijke selectie had ontdekt, schrok Darwin zich rot. Hij had twintig jaar aan zijn ideeën gewerkt en nu zou Wallace er met de primeur vandoor gaan! Darwin heeft toen als een razende een samenvatting geschreven van zijn onderzoek en dat kennen we als *On the origin of species*. Wallace heeft het sportief opgepakt. Hij wist hoe lang Darwin met zijn onderzoek bezig was geweest. Maar we hadden dus bijna een Wallace-jaar gehad.”

9 *Er gaan geruchten dat de evolutie zou zijn afgerond...*
“Welnee! Dan verval je weer in dat predarwinistische idee dat wij in het centrum van de wereld staan. Daar heeft Darwin juist korte metten mee gemaakt. Wij zijn niet meer dan een evolutionaire tussenstand. De overgang van aapmens naar mens heeft drie miljoen jaar geduurd. Zo zal de overgang naar een nieuwe mensesoort ook ongemerkt en geleidelijk plaatsvinden.” x

Tekst: Martine Zuidweg
Foto: Duncan de Fey

Bij het eerste lustrum van de Mediatop is de trend onmiskenbaar: steeds meer Nijmeegse wetenschappers weten een plek te vinden in kranten en op radio en tv. Maar zijn wetenschappers daar ook bij gebaat? “De behoefte in de media aan duiding groeit.”

Wetenschappers steeds vaker in de media

‘Tijdens het EK stond mijn telefoon niet stil’

Bij de uitreiking van de eerste mediabokaal in januari 2004 sprokkelde alle Nijmeegse wetenschappers samen 3.200 mediapunten bij elkaar. Vijf jaar later is dit aantal meer dan verdrievoudigd, tot ruim 9.700 (zie graphic). Dat beeld is gelijk bij alle Nijmeegse wetenschapsgebieden: steeds meer wetenschappers doen hun zegje in de media. De wetenschapsredactie van de afdeling communicatie van de Radboud Universiteit – verantwoordelijk voor de mediactanten en organisator van de ‘Mediatop’-verkiezing – signaleert een toenemende tendens onder wetenschappers om hun media-optredens te melden. Want zo werkt het systeem: krantenknipsels worden centraal bijgehouden, maar wie op radio of tv

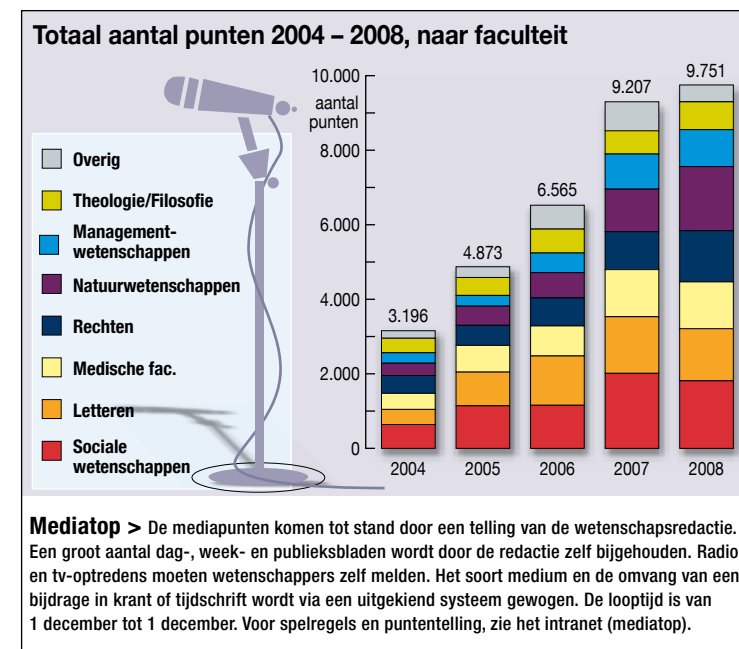
komt, moet dat zelf even melden (zie: www.ru.nl/mediatop). Ook slaagt de redactie er steeds beter in om wetenschappers in de startblokken te zetten als een voorspelbare hype zich aandient. Zo wist politicoloog Bertjan Verbeek te schitteren rondom de Amerikaanse verkiezingen en stond religiewetenschapper Thomas Quartier volop in de schijnwerpers rond het Europees kampioenschap voetbal. Het vehikel dat de wetenschapsredactie hiervoor hanteert – een onder alle media verspreide wetenschapsagenda – wordt goed gelezen. Quartier: “Na een stukje in de nieuwsbrief waarin ik iets vertelde over rituelen rondom het voetbal, stond de telefoon niet meer stil. Ik ben dagen bezig geweest met het te woord staan van de media.”

De uitreiking van de mediabokaal in Nijmegen gaat gelijk op met de volwassenwording van de wetenschapsredactie van de universiteit. De sterkere mediaperformance van Nijmeegse wetenschappers heeft ongetwijfeld te maken met de steeds betere contacten die deze redactie met diverse journalisten heeft opgebouwd. Wetenschapsredacteur

van de afgelopen vijf jaar, signaleert de Nijmeegse wetenschapsredactie een paar terreinen die sterk in de belangstelling van de media hebben gestaan. De sociale psychologie is zo’n gebied, naast alles wat met opvoeding en ontwikkeling van kinderen heeft te maken. Ook de Nijmeegse filedeskundigen worden steeds vaker gebeld, en de wetenschap

dat bijvoorbeeld onderzoeksorganisatie NWO wetenschappers stimuleert ook buiten de ivoren toren te treden met hun onderzoeksresultaten. Het vorig jaar in Nijmegen opgerichte Centrum voor Thanatologie spoort met dit beleid. Een van de doelen van het centrum, dat zich richt op vragen over sterven en dood, is het naar buiten brengen van kennis. Vijf jaar geleden werden de media onder theologen minder relevant gevonden, aldus Quartier. “Maar nu speelt het een grotere rol. De waardering voor mediawerk is gegroeid. Ik vind het ook stimulerend om te weten dat wat ik nú uitzoek, over een jaar een rol kan spelen bij de manier waarop mensen hun leven vormgeven.” Thomas Quartier doet het graag: de media te woord staan. Uit de man die vijf jaar geleden zijn eerste vraag van een journalist nog schuchter van zich afwierp, is een kundige mediaduider gegroeid. “Ik vind het tot de taak van een wetenschapper horen om je dienstbaar aan dit soort vragen op te stellen.” Inmiddels staat hij in zoveel adresboekjes van journalisten, dat hij moet waken voor zijn agenda. Grenzen stellen, is zijn devies. Quartier gaat alleen in op mediavragen als er een relatie is met zijn onderzoek, en soms helpt ‘nee’ zeggen of doorverwijzen naar een collega. “Als je niet op past, word je overspoeld met vragen. Onderwijs en onderzoek blijven mijn primaire taak.” De les van Quartier aan wetenschappers die hoger in de mediatop willen: de vertaalslag tussen onderzoek en media durven maken, wat wil zeggen: niet al te pietluttig zijn en je nek durven uitsteken. “Aan elk media-optreden zit een risico verbonden. Het is stukken veiliger om te publiceren in een Amerikaans tijdschrift dat wordt gelezen door een select groepje experts.”

Tekst: Paul van den Broek
Illustratie: Miesjel van Gerwen
Graphic: Ton Meijer

Anja van Kessel: “Wij doen ons best om uit te vinden welke journalist waarmee het beste geholpen is. We denken mee over onderwerpen, deadlines en beeldmateriaal. Dat wordt gewaardeerd.” Die waardering kwam vorig jaar tot uitdrukking bij de uitverkiezing van de beste wetenschapsredactie in universitair Nederland. De bokaal kwam in handen van Nijmegen. Van Kessel: “Die verkiezing wordt door wetenschapsjournalisten zelf georganiseerd. Zij zullen dus wel het idee hebben dat wij ze goed hebben bediend.”

Begrafenisrituelen

Het succes van de toenemende media-aandacht voor Nijmegen heeft meerdere vaders. Er is ook iets aan de hand binnen de media zelf. Kijkend naar de trend

pers die verstand hebben van bepaalde landen: als er in Thailand of Griekenland iets loos is, volgt geheiligd een telefoontje of de universiteit een passende deskundige in huis heeft. Wat meestal het geval is. Thomas Quartier kan de trend illustreren met zijn eigen vakgebied: de rituelen rondom de dood. Dit thema geniet de laatste vijf jaar toenemende belangstelling, na het doorbreken van de wat uniforme vormgeving van uitvaartrituelen. “De rituelen zijn persoonlijker geworden. Door de toenemende diversiteit en complexiteit groeit bij de media de behoefte aan wetenschappelijke duiding.” De toegenomen mediavragen aan wetenschappers vallen in goede aarde binnen de universiteit. Thomas Quartier stelt vast

Vijf mediaverzoeken in het afgelopen jaar

- 1 Na de aangekondigde verhuizing van VGZ van Nijmegen naar Arnhem wil Omroep Gelderland weten waarom Arnhem een aantrekkelijker vestigingsplaats is. Een planoloog met verstand van bedrijventerreinen haalde de tv en diverse kranten.
- 2 Onder het kopje voorspelbare nieuws: als de klokken worden verzet en als de nachten zomers en warm zijn, hangen de media aan de lijn: waarom brengt dit onze slaap in de war? De psycholoog en ‘slaapdeskundige’ Ton Coenen – die de pers hiervoor altijd graag te woord stond – is met emeritaat. Een nieuwe ‘slaap-professor’ mag zich melden.
- 3 Tijdens de zaak-Joran van de Sloot regende het mediavragen. Of Nijmegen een lichaamstaaldeskundige heeft (nee), of we iets te melden hebben over de juridische houdbaarheid en over de in de media geuite doodsbrengingen aan Peter R. de Vries (twee keer ‘ja’: een jurist en een communicatiewetenschapper schoten de media te hulp).
- 4 Na de run op de Viktor en Rolf-collectie van modeketen H&M bestookten meerdere media de universiteit met de vraag de stormloop te duiden. De woordvoerders van de universiteit vroegen zich in gemoede af of de wetenschap elke zuchtje wind in de samenleving moet willen verklaren. (in dit geval luidde het antwoord: nee).
- 5 Vanwege een ontspoorde trein (oorzaak: poep op de rails) zoekt RTL Editie NL een poepdeskundige. Hoe lang duurt het eigenlijk voordat uitwerpselen zijn verteerd? Er is geen Nijmeegse deskundige gevonden om RTL te woord te staan.

Veel studenten en medewerkers aan de Radboud Universiteit zullen er in de nabije toekomst wonen: de Waalsprong. Deze stedenbouwkundige megaoperatie verandert Nijmegen. Moeten we daar blij mee zijn? Vox legt de plannen onder de loep, ondervroeg bewoners en Radboud-wetenschappers en stuurde een argeloze student naar 'de overkant'. Tekst: Piet-Hein Peeters en Roel van den Tillaart / Fotografie: Bert Beelen

Wonen in de Waalsprong

Veni, Vidi, Vinex

Vox-medewerker en geschiedenisstudent Roel van den Tillaart was nog nooit in de Waalsprong geweest. Hoe ziet een student de nieuwbouwwijken van wellicht zijn eigen toekomst? Roel viel van de ene verbazing in de andere. 'De projectontwikkelaar moet een zwak voor herhaling hebben gehad.'

Het eerste dat in het oog springt, is een landelijke skyline van twee kerktorens, die elkaar vanuit de verte navelstarend begluren. In hun bakens strekt zich een hemels baldakijn uit van uitgestrekte landerijen, gehuld in een permanente ochtendnevel. Is dit het nieuwe stadsdeel in aanbouw? In dit kale en onberoerde land aan de overzijde van de Waal woont, werkt en recreëert over tien jaar

een vijfde van de Nijmegenaren? In de nieuwbouwwijken in Lent en Oosterhout vestigen zich steeds meer afgestudeerden en medewerkers van de Radboud Universiteit. Zijn zij gelokt door de prachtige plannen die de gemeente Nijmegen heeft geschetst voor het gebied? En zijn deze plannen wel reëel? Kortom:

hoe ziet wonen in de Waalsprong eruit? Mijn grand tour op de fiets door het achterland van Nijmegen begint op de Waalbrug, diep zuchtend onder het gewicht van het stapvoets voortschrijdende fornsenverkeer. Deze vlucht naar de stad spreekt boekdelen. In het platte land boven de rivier

belooft de gemeente Nijmegen gouden bergen. Straks wonen hier dertigduizend mensen. Met zowel stad als land binnen handbereik. En voor de stedelijke voorzieningen hoeven bewoners tegen die tijd niet eens een van de twee waalbruggen over. Want dit stadsdeel krijgt zijn eigen centrum, zijn eigen stedelijke voorzieningen. Ik heb de Waalbrug achter me gelaten. Overgeleverd aan de elementen trotseer ik de eindeloos meanderende Oosterhoutse Dijk. De spoorbrug gepasseerd zie ik aan mijn rechterzijde het nieuwe centrum in spe liggen. Hoewel de eerste steen nog niet is gelegd, betoogt een bouwboard in een weiland dat het startschot voor de bouw van de Citadel is gelost. De keuze voor deze locatie geeft

te denken. De fraaie contouren van de Waalkade vormen vanaf deze plek slechts een vaag silhouet. In plaats daarvan tekent zich aan de andere kant van de rivier een zeldzaam stukje Nijmeegs industrie- en havengebied af. Tussen de spoorbrug en de toekomstige tweede Waalbrug gaat Nijmegen-noord 'winkelen en genieten'. Maar op een dag als vandaag – met zijn noord-oostelijke wind – heeft zelfs de gelouterde terrasganger sterke neusvleugels nodig om zich niet te storen aan de geuren van de Honigfabriek vanaf de andere kant van de Waal.

Veel houten ooevaars

Tijdens mijn worsteling met de dijk begin ik me af te vragen of ik Oosterhout nog ga bereiken. Maar daar eenmaal aangekomen

kom ik al snel terug op mijn voorbarige conclusie dat van de plannen nog niet veel is gerealiseerd. Midden in dit niemandsland blijkt een complete wijk uit de grond gestampt. Bij het ontluiken van een nieuwe werkdag voltrekt zich een dagelijks ritueel van een lange stroom auto's, op weg naar werk of de kinderen naar school brengend. Een viertal huistypes overheerst in lange, egale rijen het straatbeeld. De kracht schuilt in de herhaling, moet de projectontwikkelaar hebben gedacht. De digitale promotie van de gemeente rept over 'een grote variëteit', maar op de plaatsing van de dakkapellen na is daarvan weinig te bespeuren. De voortuinen zijn veelal nog niet aangelegd en moeten het voorlopig stellen met afwisselend een ma-

kelaarsbordje of een houten ooevaar. De bedrijvigheid beperkt zich tot enkele werklieden, die bezig zijn nog meer van dezelfde huizen te bouwen en – aan de andere kant van de weg – een boer die op zijn dooie akkertje het land bewerkt. Weiland voor weiland kom ik dicht bij mijn laatste bestemming, de Lentse nieuwbouwwijk Visveld. Deze wijk steekt op het oog goed af bij zijn Oosterhoutse equivalent. Een straatbeeld met veel verschillende typen huizen ingebed in een frivol patroon van grachten en sierlijke bruggetjes. Toch kan deze wijk de belofte die zijn straatnamen maken – Deep Purplestraat, Queenstraat en Rolling Stonesstraat – niet inlossen. De straten zijn leeg, geen tekenen van leven. Hoewel het straatbeeld zelfs op een druileri-

ge dag positief stemt, komt juist hier de ambivalentie van het project de Waalsprong het beste tot zijn recht. Visveld lijkt een stedelijke enclave in een verder dorps en landelijk spectrum. De wijk wordt aan de ene kant begrensd door de oude dorpskern, met de kerk en de bibliotheek die niet verder reikt dan de begane grond, aan de andere kant kijkt de wijk uit op het tuinboxbouwland van de Betuwe met zijn glazen kassen. Even later sta ik weer aan de voet van de Waalbrug. De exodus richting de stad is nog niet voorbij, maar het verkeer rijdt in ieder geval weer. Aan de andere kant ligt de stad, die opeens veel groter lijkt dan twee uur geleden. En over een decennium ziet de andere oever er ook zo uit? *A lot of water under the bridge.*

‘Zoals wij nu wonen, is onbetaalbaar in Nijmegen-Oost’

Waarom Lent?

“Doorslaggevend was het huis. Zoals we nu wonen, dat is onbetaalbaar in Nijmegen-Oost. Hier hebben we alle ruimte en rust en Nijmegen is nog steeds erg dichtbij. Als stadse import was de kennismaking met de buurt even wennen. We wonen vlakbij de oude dorpskern, mensen begroeten je hier op straat. Maar dat vind ik juist prettig, ik zou niet in het nieuwere, verder gelegen gedeelte van Lent willen wonen.”

Ik merkte op de Waalbrug dat je niet de enige bent die dat denkt.

“Het verkeer is inderdaad om horendol van te worden. De file begint steeds vaker al hier op de Laauwickstraat. Daarom pak ik altijd de fiets. Ook als het regent, want dan is de file nog langer. De nieuwe fietsbrug, de Snelbinder, is een verademing. Je bent zo in de stad.”

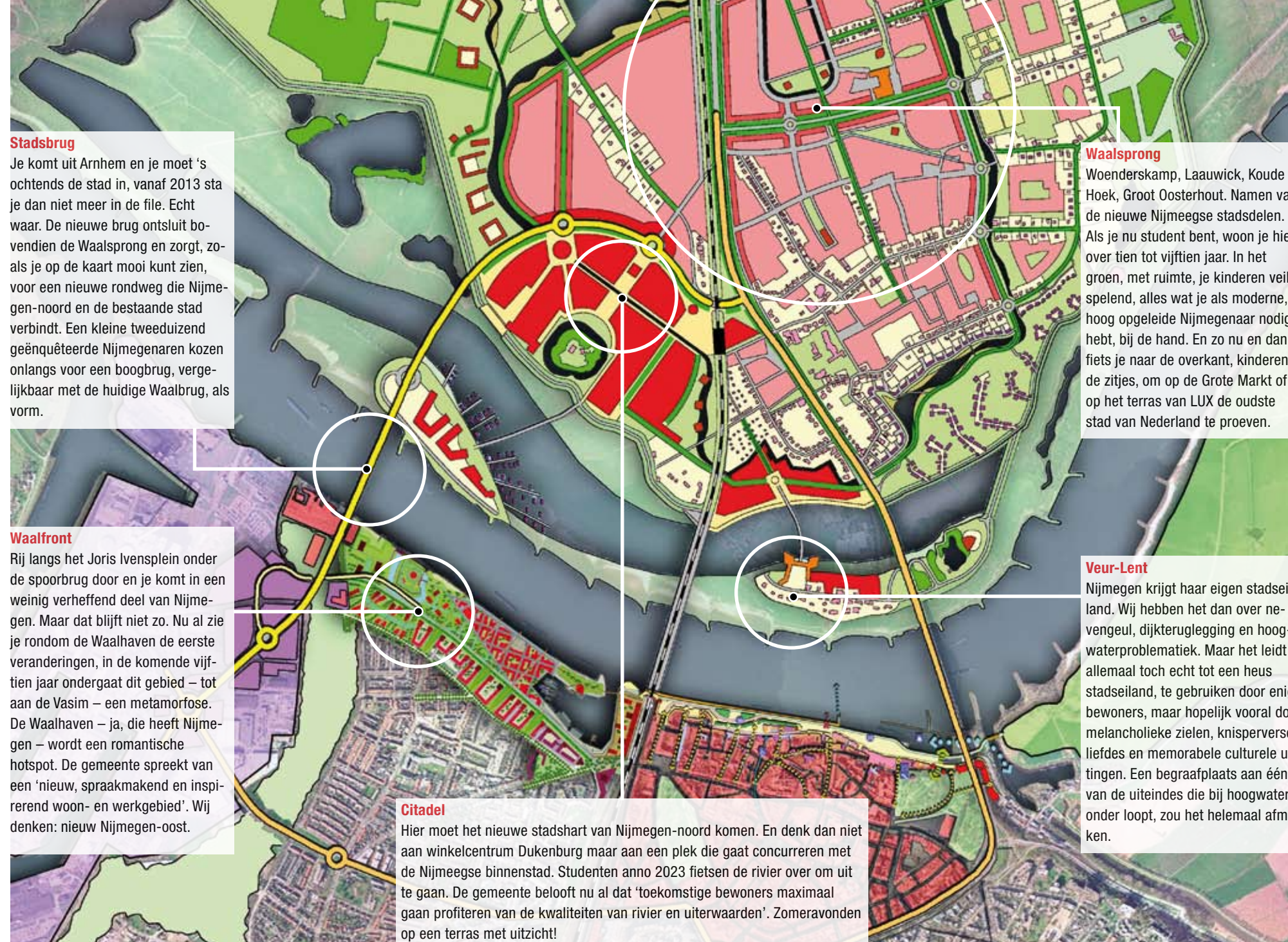
Want na bijna een decennium Waalsprong biedt Lent nog steeds niet alle voorzieningen?

niet alle voorzieningen?

“We hebben hier een supermarkt, drogist, bakker, twee slagers, sinds kort een brasserie en binnenkort treden de Sjonnie's op. Maar daarmee heb je het hier ook wel gehad. Dit blijft een dorp. Voor boodschappen die ik niet in Lent kan krijgen, ga ik naar Elst of Bommel, dat is beter bereikbaar per auto dan Nijmegen. Voor ontspanning zijn we vooral op Nijmegen gericht, dus even spontaan het café induiken 's avonds is er helaas niet meer bij. Maar met kinderen doe je dat toch niet zo snel.”

Wat is typisch Lent?

“Deze wijk is milieuvriendelijk van opzet; het regenwater wordt bijvoorbeeld afgevoerd via de wadi's en niet via de riolering. Daarom mag je de auto niet wassen op straat, het vervuilde water zou anders rechtstreeks in de bodem trekken.”

Stadsbrug

Je komt uit Arnhem en je moet 's ochtends de stad in, vanaf 2013 sta je dan niet meer in de file. Echt waar. De nieuwe brug ontsluit bovendien de Waalsprong en zorgt, zoals je op de kaart mooi kunt zien, voor een nieuwe rondweg die Nijmegen-noord en de bestaande stad verbindt. Een kleine tweeduizend geënquêteerde Nijmegenaren kozen onlangs voor een boogbrug, vergelijkbaar met de huidige Waalbrug, als vorm.

Waalfront

Rij langs het Joris Ivensplein onder de spoorbrug door en je komt in een weinig verheffend deel van Nijmegen. Maar dat blijft niet zo. Nu al zie je rondom de Waalhaven de eerste veranderingen, in de komende vijftien jaar ondergaat dit gebied – tot aan de Vasim – een metamorfose. De Waalhaven – ja, die heeft Nijmegen – wordt een romantische hotspot. De gemeente spreekt van een 'nieuw, spraakmakend en inspirerend woon- en werkgebied'. Wij denken: nieuw Nijmegen-oost.

Citadel

Hier moet het nieuwe stadshart van Nijmegen-noord komen. En denk dan niet aan winkelcentrum Dukenburg maar aan een plek die gaat concurreren met de Nijmeegse binnenstad. Studenten anno 2023 fietsen de rivier over om uit te gaan. De gemeente belooft nu al dat 'toekomstige bewoners maximaal gaan profiteren van de kwaliteiten van rivier en uiterwaarden'. Zomeravonden op een terras met uitzicht!

Waalsprong

Woenderskamp, Laauwick, Koude Hoek, Groot Oosterhout. Namen van de nieuwe Nijmeegse stadsdelen. Als je nu student bent, woon je hier over tien tot vijftien jaar. In het groen, met ruimte, je kinderen veilig spelend, alles wat je als moderne, hoog opgeleide Nijmegenaar nodig hebt, bij de hand. En zo nu en dan fiets je naar de overkant, kinderen in de zitjes, om op de Grote Markt of op het terras van LUX de oudste stad van Nederland te proeven.

Veur-Lent

Nijmegen krijgt haar eigen stadseiland. Wij hebben het dan over nevengeul, dijkteruglegging en hoogwaterproblematiek. Maar het leidt allemaal toch echt tot een heus stadseiland, te gebruiken door enige bewoners, maar hopelijk vooral door melancholieke zielen, knisperverse liefdes en memorabele culturele uitingen. Een begraafplaats aan één van de uiteindes die bij hoogwater onder loopt, zou het helemaal afmaken.

Wie? Evelien Ketel (48)

Wat? Studeerde culturele antropologie in Nijmegen. Is werkzaam als managementassistent bij het Instituut voor Toegepaste Sociale wetenschappen (ITS) van de Radboud Universiteit.

Waar? Woont sinds 1999 samen met Peter en hun twee kinderen in Visveld-oost, de eerste nieuwbouwwijk van de Waalsprong in Lent.

Radboud-wetenschappers over de Waalsprong

Erwin van der Krabben (universitair hoofddocent, economisch planoloog):

‘Liever een tweede Dukenburg’

“De ontwikkeling die we in Nijmegen zien, zien we in feite in elke Nederlandse stad. Zowel de Waalsprong als het Waalfront vloeien voort uit landelijke trends. Enerzijds de ontwikkeling van de Vinex-locaties en anderzijds de herstructurering van de bestaande stad. Een belangrijke pushfactor voor de ontwikkeling van deze locaties is de omvang van het gemiddelde huishouden en de daaruit voortvloeiende vraag naar woningen. De om-

vang van het huishouden is sterk aan het dalen en wij gaan als samenleving heel ver in het beantwoorden van de behoefte van die kleinere huishoudens. Ik vind dat mooi, dat we in ons beleid proberen mensen gelukkig te maken. De grote uitdaging is om voldoende winst op de ontwikkeling van de Waalsprong te maken zodat daarmee de sowieso verliesgevende aanpak van het Waalfront gefinancierd kan worden. Inderdaad, dat is met de kredietcrisis op z'n zachtst gezegd niet gemakkelijker geworden. En dat kan met name nadelig uitpakken voor de leefkwaliteit van het Waalfront. Gaan we onder- of bovengronds parkeren, over dat soort keuzes praten we dan. Waar ik wel bevreesd voor ben,

is dat de uitdaging in het bestaande centrum van Nijmegen nu niet wordt opgepakt. Het gebied tussen het station en de Bloemerstraat moet echt heringericht worden. Liever een tweede Dukenburg aan de overkant van de rivier dan dat we het bestaande centrum gaan verwaarlozen.”

Toine Smits (hoogleraar Watermanagement, drijvende kracht achter het project Waalweelde)

‘Geweldige kansen voor riviernatuur’

“Het water is de drijvende kracht achter deze ontwikkeling geweest. Mensen woonden in

deze stad met de rug naar de rivier, de rivier was slechts vaarweg en riool. Maar je kunt zeggen dat met de grote overstromingen in 1995 de rivier heeft gesproken. De Waal is een levensader, dat hebben deze stad, maar ook de regio lange tijd niet beseft. Dat beseft ontketende een serie ontwikkelingen die we tot voor kort voor onmogelijk hielden. De dijkteruglegging in Nijmegen is bijvoorbeeld een geweldige onderneming. Wie heeft er in Europa nog een stadseiland in de rivier? Het levert ecologisch ook veel op, de ‘natte natuur’ die gaat ontstaan, biedt kansen voor het herstel van oorspronkelijke riviernatuur. In de komende vijftien jaar gaat vanaf Nijmegen tot aan Gorinchem een landschapstype

ontstaan dat coherent is, met aaneengesloten fiets- en struinaroutes met zwervende paarden en runderkuddes, hier en daar overstroombestendige woningen en bedrijven. Het water geeft ons een nieuwe horizon.” (meer weten? zie www.waalweelde.nl)

Karel Martens (universitair docent, planoloog, gespecialiseerd in mobiliteitsvraagstukken)

‘Tegen elke logica in’

“Duurzame mobiliteit is in het denken over nieuwe stadsuitbreidingen een ondergeschoven kindje. Dat geldt ook hier. De Waalsprong is opgezet met het idee van de auto

als dominant vervoersmiddel. De dichtheden in de wijken zijn te laag om andere vervoersmiddelen exploitabel te maken. Dat krijg je als je wijken onder het mom van vraagvolgend beleid ontwikkelt, terwijl juist die vraag naar huizen met tuintjes en ruim opgezette wijken voortvloeit uit het feit dat de kosten van autobestuur niet volledig worden doorberekend naar de gebruiker. Een tweede probleem is wat mij betreft de locatie van het Hof van Holland (Citadel, red.). Die gaat tegen elke logica in. Het is door de barrière die de Waal vormt niet complementair aan het stadseiland, maar het is ook geen centraal voorzieningshart voor Nijmegen-noord.”

‘Je kunt hier overdag een kanon afschieten’

Wie? Daniël Wigboldus (39)

Wat? Studeerde psychologie aan de Vrije Universiteit en kwam als postdoc in Nijmegen terecht. Na verschillende omzwervingen keerde hij in 2005 terug in zijn nieuwe functie hoogleraar Sociale psychologie.

Waar? Woont samen met Iija en hun twee kinderen sinds 2005 in de Oosterhoutse wijk De Elten.

Wat een bouwput hier!

“Er wordt inderdaad nog volop gebouwd. Het fijne van nieuwbouw is dat je alles *from scratch* kunt opbouwen. Je kunt je huis zelf inrichten, zelf de sfeer maken. En omdat iedereen nieuw is maak je snel contact met andere buurtbewoners. Bovendien is de enorme zandbak naast de deur een feest voor kinderen. We hebben meteen twee kleine overalls aangeschaft.”

Welke ‘andere buurtbewoners’?

“Haha, je kunt hier overdag inderdaad een kanon afschieten zonder dat iemand het merkt. Maar zodra de scholen uit zijn, komt de wijk tot leven. Er heerst hier veel gemeenschapszin. Bijna iedereen die hier is komen wonen, bevindt zich in dezelfde situatie, het zijn bijna allemaal tweeverdieners met jonge gezinnen. Maar voor een avondje ontspanning moeten we wel naar Nijmegen. Het buurtcentrum De Klif probeert veel te organiseren, maar daar is bij de hardwerkende bewoners minder animo voor. Behalve als er een kinderfilm wordt vertoond.”

Niet alleen de bewoners, maar ook de woningen vertonen weinig diversiteit.

“Ik heb soms wel eens het gevoel dat ik in de film *De Noorderlingen* van Alex Warmerdam leef, vooral als het hier waait. Zat er maar een kroegje of winkeltje op de hoek, denk ik dan. Maar als ik uit het raam kijk zie ik de verschillende types woningen en zeker zolang er gebouwd wordt, voel ik hier genoeg dynamiek.”

Dus u neemt de biezen als de laatste steigers verdwijnen?

“Zolang de kinderen op de basisschool zitten, blijven we hier wonen. Maar daarna moet er wel iets veranderen om ons hier te houden. Een beetje graffiti zou deze wijk misschien goed doen.”

‘Ideale combinatie van stad en land’

Wie? Michel Schemkes (44)

Wat? Studeerde Duitse taal- en letterkunde in Nijmegen en werkt bij LUX als Organisatiecoördinator afdeling debat.

Waar? Woont samen met Martine sinds 2006 in het ‘nieuwe’ Visveld.

Woon je in Lent of in het nieuwe Nijmegen?

“Als ik vanuit hier uitkijk op de Waalbrug voel ik me heel erg Nijmegenaar. Maar ik weet dat daartussenin zich het dorpsleven afspeelt. De Lentenaren hebben gestreden om hun naam te behouden. Ze zetten zich nog steeds in om nieuwe bewoners te betrekken bij het dorpsleven, maar lijken zich tegelijkertijd te hebben geschikt in de plannen.”

Dus straks wel een stadsdeel?

“Dat weet ik niet. Zo wordt het inderdaad wel aangekondigd, maar ondertussen wordt de schaal en de omvang van het project door verschillende kwesties regelmatig omlaag geschroefd. Er is een compromis ontstaan, waarbij voornamelijk twee aparte nieuwbouwwijken zijn ontstaan. Ik vrees wel eens dat dit het nieuwe Dukenburg wordt.”

Dat klinkt als Vinex.

“Toch wil ik hier nooit meer weg. Ik vind de locatie tussen stad en land ideaal. Door het uitzicht op Nijmegen heb ik het gevoel van de stad, aan de andere kant geniet ik de rust van het dorp en woon ik binnenkort vlakbij de Landschapszone. Ik vind het hier ook niet ‘Vinex’. Ik vind juist de aanwezigheid van ateliers en bedrijfsjes in deze wijk leuk. Dat brengt een beetje leven in de brouwerij. In dat opzicht is deze wijk toch meer stads dan bijvoorbeeld Oosterhout. Het monotone van Oosterhout, daar zou ik wel een Vinex-gevoel van krijgen.”

Niets meer aan doen dus?

“Jawel. De Waalbrug staat altijd vol. Soms kost het drie kwartier om Nijmegen in te komen. Het is zelfs zo erg dat controles worden gehouden op de sluiproute over de Oosterhoutse Dijk. Ik houd er rekening mee, dus ik heb er weinig last van. Een hoogwaardig openbaar vervoer zou een grote verbetering zijn, vooral van de geplande tramverbinding richting de universiteit verwacht ik veel.”

Wonen in de Waalsprong

WEL

Iedere ochtend mag je de Waalbrug over fietsen op weg naar je werk.

Water en boten onder je, de oude stad die meekleurt met het weer van die dag. ‘s Avonds mag je weer terug. Of beter nog, ga lopen en sta in het midden van de brug even stil.

Even op *Funda.nl* kijken. Eerst in Bottendaal, daarna in Oosterhout. En dan met droge ogen beweren dat je liever 2,5 kamer hebt in een pseudo-cultureel, claustrofobisch buurtje in Nijmegen dan vijf in een groene, ademende, moderne wijk.

Voorzieningshart. Lach maar. Maar iedere jonge ouder weet dat het een zegen is als je in één gebouw de kinderopvang, de basisschool, het consultatiebureau, de muzieklus en een charmante theaterzaal hebt zitten. En als je er oud wordt, ga je er een kaartje leggen of een biljartje doen. Maakt dat je vijf jaar later in het verzorgingshuis komt.

NIET

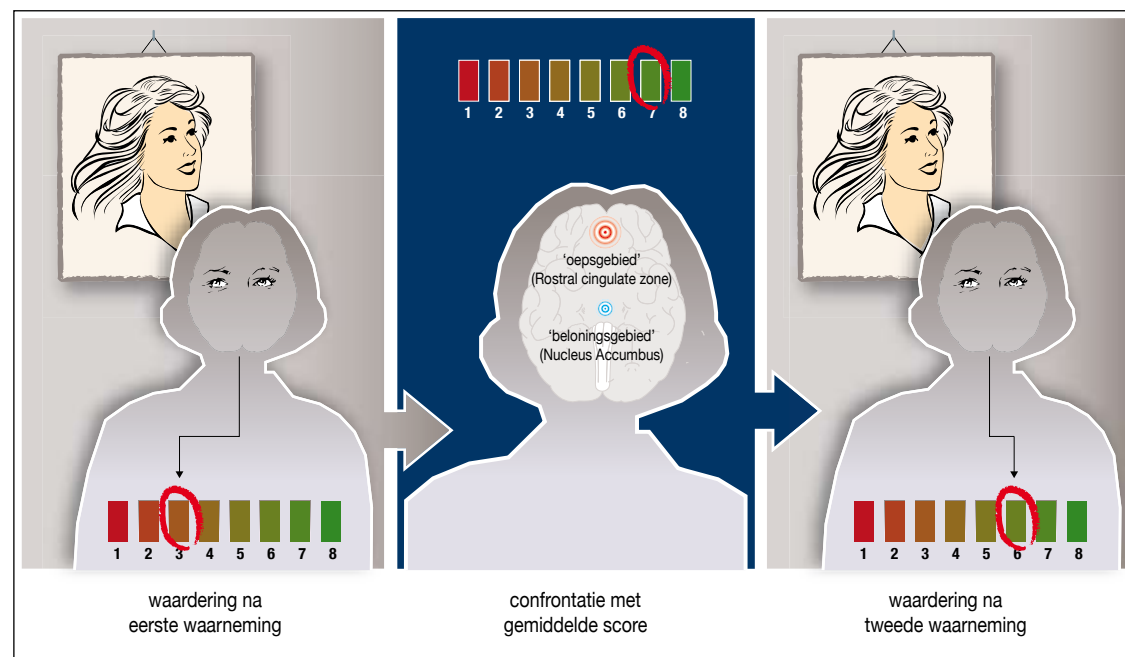
Landelijk en stedelijk tegelijk? Dat klinkt mooi, maar de Waalsprong blijft dorps. De nieuwe bewoners hebben

helemaal geen behoefte aan ontspanning na het werk. De oude bewoners hebben helemaal geen behoefte aan de nieuwe bewoners. De Waalsprong is gedoemd een allegaartje van verschillende kernen te worden.

De stad ligt op een steenworp afstand. Toch ben je met de auto met een beetje pech drie kwartier kwijt.

Weliswaar in de ochtendspits, maar ook in de namiddag staat het op de Waalbrug richting Nijmegen vol. De Waal vormt tweeduizend jaar na dato nog steeds de natuurlijke en onoverkomelijke grens van de stad.

Wonen in de Waalsprong ademt een geestdodende eenzijdigheid. De huizen, de straten, het verkeer, de weilanden, alles beweegt in hetzelfde tempo in dezelfde richting. Kun jij als je ‘s ochtends opstaat in de spiegel kijken en tegen jezelf zeggen: *I love the smell of Vinex in the morning?*

werd het gemiddelde oordeel getoond van de andere proefpersonen dat positiever, gelijk of negatiever kon zijn dan hun eigen oordeel. Ze kregen die gemiddelden te zien om het verblijf in de scanner minder saai te maken, vertelde de onderzoeksleider. Een leugentje natuurlijk. En er was nog een leugentje in het experiment. Nadat ze hun taak hadden gemaakt, kreeg elke proefpersoon de gelegenheid even wat te drinken. Tijdens dat drankje stormde de onderzoeksleider plotseling binnen met de mededeling dat er iets mis was gegaan met de dataregistratie. Of de proefpersoon de scores nog een keer kon invullen. Prompt vulden de proefpersonen andere scores in. Ze bleken allemaal op te schuiven in de richting van het oordeel van de groep. Met de hersenscans konden de onderzoekers zien welke gebieden in de hersenen bij dit conformisme betrokken zijn. Meteen nadat de proefpersonen de gemiddelde scores voor ogen kregen, zagen de onderzoekers al een reactie in de hersenen. Als we afwijken van anderen, wordt het 'oepsgebied' actief, een gebiedje in het midden van het

brein met de naam Rostral cingulate zone. Tegelijk gebeurt er iets dieper in het brein. Het gebiedje dat normaal oplicht bij een complimentje – het beloningsgebied of *Nucleus Accumbus* – wordt juist minder actief. Het afwijken van de groep wordt in de hersenen ervaren als straf. De reacties in de twee hersengebieden samen zijn zo sterk dat we onze mening gaan aanpassen aan de ander. "Het is voor mij als neurobioloog fascinerend om te zien dat zulk complex sociaal gedrag aanwijsbaar vastligt in ons brein", zegt Vasily Klucharev, postdoc onderzoeker bij de Rotterdam School of Management van de Erasmus Universiteit en gedetacheerd bij het Donders Institute for Brain, Cognition and Behaviour. De proefpersonen conformeerden zich allemaal aan het gemiddelde oordeel, maar de een deed dat in sterkere mate dan de ander. De individuele verschillen die er waren, komen volgens Klucharev voort uit verschillen in activiteit van het beloningsgebied. "Bij wie de beloningsverwachting sterk werd onderdrukt, werd later de sterkste aanpassing van de mening gevonden." /MZ

Breïn straft buitenbeent

Als we afwijken van de groep gaat er pardoes een fout-signaal af in de hersenen. Dat signaal zorgt ervoor dat we ons conformeren aan anderen. Op donderdag 15 januari beschrijven Rotterdamse en Nijmeegse onderzoekers in het tijdschrift voor neurowetenschappen *Neuron* hoe conformisme in de hersenen werkt.

De Rotterdams-Nijmeegse groep voerde een experiment uit waarbij 25 proefpersonen, allemaal vrouwen, een opdracht kregen terwijl ze in een hersenscanner lagen. Ze moesten in hoog tempo 222 vrouwengezichten beoordelen op aantrekkelijkheid op een achtpuntsschaal. Vervolgens

Waarom tuit je je vlamvend rode lipjes,
nee, ik wil je niet zoenen harde plaagster,
hard als marmer, en harder nog, Neaera.
Dacht je echt dat je slappe zoenen zoveel
waard zijn, slechtaard, dat ik voortdurend
met mijn stijve omhoog mijn eigen kleren
en de jouwe daarvoor doorboor om daarna
door frustrerend verlangen opgewonden
weg te kwijnen met opgekropte ader?
Ga je weg? Alsjeblieft, blijf toch maar, weiger
niet die oogjes, ontzeg me niet die lipjes.
Jou, ja jou wil ik toch weer zoenen, zachte,
zachter dan van een gans het zachte mergje.
(uit: *Basia van Janus Secundus 1511-1535*)

Kusdichter uit zestiende eeuw

De Nederlandse dichter Janus Secundus – geboren in 1511 in Den Haag – stierf op zijn 24ste, maar had toen al een indrukwekkend curriculum opgebouwd. Hij werkte als secretaris aan het Hof van Karel de Vijfde, na een studie rechten. Zijn gedichten werden al snel via manuscripten verspreid over Europa, hoewel zijn gedichtenbundel *Basia*, in het Latijn geschreven liefdesgedichten, pas na zijn dood echt beroemd is geworden. Zijn poëzie werd geprezen door grote denkers als De Montaigne en Goethe. Secundus is een van de weinige Nederlandse poëzieschrijvers die in acht Europese talen vertaald is.

De bundel *Basia* bestaat uit negentien gedichten en ze gaan allemaal over de kunst van het zoenen (bovenstaand gedicht, vertaald uit het Latijn, heet *De Veertiende Kus*). "Je hebt een heel arsenaal aan verschillende invalshoeken nodig om dat spannend te houden. Maar dat is 'm goed gelukt', zegt Secunduskennner Werner Gelderblom, promovendus bij Griekse en Latijnse Taal en Cultuur. Secundus behoort tot de stroming Neolatijnse liefdesdichters over wie Gelderblom praat op de studiedag 'Brug of breuk' over de Middeleeuwen en de Renaissance (donderdag 15 januari). De

Neolatijnse liefdesdichters grepen voornamelijk terug op de poëzie van de oude Romeinen rond het begin van de jaartelling. De Romeinen letten erg op stijl: hun zinnen moesten mooi zijn en de woordklanken op elkaar afgestemd. Middeleeuwse dichters – de troubadours en minstrelen – vonden rijk heel belangrijk en de inhoud van hun poëzie was doordrenkt van kerkelijke invloeden. Ze bezongen vrouwen als onbereikbare goddelijke figuren terwijl de gepassioneerde Renaissance-dichters zich ook bezighielden met de lichamelijke liefde – net als de Romeinen.

Gelderblom heeft een half jaar in een bibliotheek in Oxford doorgebracht om een werkmanuscript van Secundus te bestuderen. "Het is een sensatie om voor de eerste keer het echte manuscript in handen te krijgen waarvan je weet dat Secundus het zelf heeft aangeraakt. Je kunt de dichter echt aan het werk zien terwijl hij zijn poëzie schrijft, met alles wat daarbij hoort: dingen wegstrepen, verplaatsen, vervangen." Illustratief voor de periode waarin Secundus schreef, is bijvoorbeeld de passage waarin hij 'Dea es' (jij bent een godin) verandert naar 'mihis es' (jij bent voor mij). /MZ

Wiskundemodel ontleeft parasiet

Rasa Jurgelenaite, promovenda bij kunstmatige intelligentie, ontwikkelde een wiskundig model om meer zicht te krijgen op de malariaparasiet. Ze promoveert op 19 januari.

De analysetechnieken van informatici kunnen best worden toegepast op biologische data, zegt hoogleraar Kunstmatige intelligentie Tom Heskes. "We hopen in elk geval dat onze technieken meerwaarde hebben voor de analyse van biologische processen." Het proefschrift van Rasa Jurgelenaite bewijst dat het zinvol is. De van oorsprong Litouwse promovenda ontwikkelde een wiskundig model om uit te vissen welke genen doorslaggevend zijn in de levens-

cyclus van de malariaparasiet. Jurgelenaite maakte gebruik van de vele data die momenteel beschikbaar zijn over genexpressie in organismen. Alle organismen hebben transcriptiegenen, belast met het overschrijven (de transcriptie) van de genetische informatie. Het zijn de actieve genen van het organisme, bepalend voor de levenscyclus. Bij de malariaparasiet is nog maar weinig bekend over de transcriptiefactoren. Vermoedelijk zijn ze uniek voor de parasiet en daarom van

belang voor de ontwikkeling van malariamedicijnen. Omdat de malariaparasiet ruim 5400 genen heeft, is het onbegonnen werk ze een voor een uit te schakelen om zo de transcriptiefactoren op te sporen. Een wiskundig model kan de biologen en genetici een hoop werk scheppen, redeneerde Jurgelenaite. In haar model stopte ze informatie over de stukjes DNA die een belangrijke rol lijken te spelen in de levenscyclus van de parasiet. Ze combineerde die met heel

veel data over het transcriptieproces in zo'n twintig andere organismen, zoals de fruitvlieg, de muis en gist. Want globaal werkt transcriptie in alle organismen ongeveer hetzelfde. De combinatie van het wiskundig model en de data over transcriptie in andere organismen leverde een lijst op van tien mogelijke transcriptiefactoren van malariaparasieten. De biologen en genetici zijn aan zet. /MZ

Ik wil in 2009...

Goede voornemens op de campus

Hoe maak je goede voornemens minder vrijblijvend? Door ze te controleren. Vox noteert in dit nummer niet alleen zeven goede voornemens, in december kijken we wat er van terecht is gekomen.

... Kampioen worden met FC Kunde

Wie: Niels Loeffen **Wat:** lid van studentenvereniging FC Kunde

“Op dit moment staan we eerste in de competitie. Ons voornemen is dan ook om aan het eind van dit collegejaar kampioen te worden. Dit jaar moet het echt gaan lukken. De trainingen zijn nu van een hoger niveau en hoe hoger we komen – vorig jaar zijn we gepromoveerd naar een hogere klasse – hoe meer goede voetballers lid worden van FC Kunde. De koppen staan nu meer dan ooit dezelfde kant op, we gaan er echt voor. Als we kampioen worden, gaan we naar de 4e klasse. Dat is best bijzonder voor een vereniging die pas vijf jaar bestaat. Het wordt natuurlijk een extra mooi lustrumfeest als we dat met een kampioenschap kunnen combineren. Ik schat onze kansen in op 70 procent. Ik kom uit een vereniging waarin ik altijd in de laagste klasse voetbalde. Dus als ik nu voor het eerst in mijn leven kampioen word, ga ik echt los.” /AD

... 75 internationale masterstudenten

Wie: Judith Arns **Wat:** samen met Merel van de Wal actief met internationale masterwerving

“Nu volgen 56 studenten uit het buitenland een van de 23 internationale masters in Nijmegen. Dit jaar streven we naar 75, in 2013 naar 150 tot 200 studenten uit het buitenland. Het is voor de Radboud Universiteit belangrijk studenten van over de grens naar Nijmegen te halen. Onze studenten trekken zelf naar het buitenland, die uitstroom willen we graag compenseren met instroom van buiten. Natuurlijk ook vanwege de gewenste internationalisering op de campus. Er zijn 23 masters geselecteerd waarin studenten kunnen instromen: ze zijn allemaal gelieerd aan een gerenommeerd onderzoeksinstituut, en ze moeten geheel Engelstalig zijn.

Uit marktonderzoek is gebleken dat de kansen voor Nijmegen vooral in Oost-Europa liggen. Merel van de Wal is op beurzen geweest in onder meer Bulgarije, ik ga in april naar Berlijn. Helaas zijn zulke beurzen in Duitsland nog geen gemeengoed, vandaar dat de communicatie met Duitsers vooral via de digitale snelweg gaat. Dat loopt goed. In de eerste vijf weken nadat we onze speciale site hadden gelanceerd, hadden al tienduizend buitenlanders doorgeklikt, van wie de helft uit Duitsland. Aan de ene kant is de markt gunstig, omdat in Duitsland het bachelor/master-systeem gebrekkig is ingevoerd. Er zijn daar veel te weinig masterplaatsen. Maar de aansluiting blijft maatwerk. Afzonderlijke examencommissies moeten steeds per geval bekijken of de in het buitenland gehaalde bachelor aansluit op de Nijmeegse master. Het is nog lang geen standaardprocedure.” /PvdB

... Doorbreken in de atletiek

Wie: Laurens den Ouden **Wat:** student bedrijfswetenschappen

“Afgelopen zondag heb ik me in Dortmund gekwalificeerd voor het NK indoor 1500 meter. Ik heb daar een persoonlijk record van 3.58 gehaald. Ik maak nu zoveel progressie. Ik heb een nieuwe trainer en train zeven, acht of zelfs negen keer per week. Mijn voornemen voor 2009 is om de finale te halen bij het NK indoor, een top drie-plaats zou heel mooi zijn, maar ook lastig. Ik wil ook het NSK (Nederlands Studenten Kampioenschap) baan 800 meter winnen, in mei. Verder hoop ik me te plaatsen voor het NK outdoor baan, in augustus. Deze sport is heel belangrijk voor me. Ik heb mijn levensstijl aangepast en geniet van zoveel trainen. Ik haal hier veel voldoening uit, ben echt een trainbeest. En ik wil presteren, mezelf verbeteren, het maximale eruit halen. Ik heb wel ambities voor de toekomst, grote ambities, maar die durf ik nog niet uit te spreken.” /AD

... Een publicatie in Nature

Wie: Alexey Kimel **Wat:** universitair docent bij Spectroscopy of Solids and Interfaces

“Het bereiken van doorbraken in de wetenschap is voor mij en mijn collega's een constant voornemen. In 2009 hoop ik op een publicatie in een vooraanstaand tijdschrift als *Nature of Science*. We zijn bijna twee jaar bezig geweest met een ingewikkeld experiment, over de nawerking van de schakeling van magneten met licht. De snelheid van dat proces was nog een open vraag. Wij dachten dat die snelheid heel hoog zou zijn, maar onze opvatting kende zeer veel tegenstanders. En nu hebben we resultaten weten te behalen die ons gelijk bewijzen. Een publicatie van onze resultaten in *Nature* is voor mij een erkenning van die doorbraak. Want hoewel het belangrijkste deel al gedaan is en we heel veel geleerd hebben, is het jammer als dat niet erkend wordt. Een publicatie zou goed zijn voor de groep, voor het onderzoeksinstituut, voor de universiteit en voor Nederland.” /AD

... 40 studenten Nederland-Duitslandstudies

Wie: Prof. Dr. Helmut Ebert **Wat:** universitair hoofddocent Duitse Taal en Cultuur

“Mijn wens voor 2009? Veertig studenten voor mijn fonkelnieuwe master Nederland-Duitslandstudies! Het wordt spannend, ja, dat zeker. De nieuwe master is een internationale studie die zowel aan de Radboud Universiteit, als aan de Universiteit in Münster wordt gegeven. In twee jaar tijd worden onze studenten klaargestoomd voor een bloeiende carrière in het bedrijfsleven, de politiek, de communicatiesector of de wetenschap. Anders dan afgestudeerden van de huidige bovenbouwstudie Duitslandstudies zijn deze studenten niet alleen Duitslandkenners of taalkundigen, het zijn ware interculturele communicatie-experts. In het bedrijfsleven is een grote vraag naar deze mensen. Mijn enige zorg is een goede titel voor deze specialisten. Ik dacht zelf aan ‘verbindingsexperts’. Maar suggesties zijn welkom.” /LS

... Een uniform rooster

Wie: Bas Fransen **Wat:** lid Universitaire Studentenraad

“Over ons goede voornemen kan ik kort zijn: wij willen een einde maken aan de uiteenlopende roosters op de verschillende faculteiten. Het is nu een enorm gedoe om als student op een andere faculteit een vak te volgen. De tijden van colleges verschillen als dag en nacht, waardoor het praktisch onmogelijk is goed te plannen. Ook met de randvoorwaarden is het droevig gesteld. Zo is inloggen op een computer, kopiëren en printen vaak een ramp. Dit moet veranderen. De universiteit roept alsmaar dat het goed is om verder te kijken dan je neus lang is, maar het studenten gemakkelijk maken, ho maar. Daarom willen wij dat het imago van studeren op een andere faculteit verandert. Studenten moeten niet het idee hebben dat het ontzettend veel geregeld is allemaal. Geheid dat ze er dan helemaal niet meer aan beginnen.” /LS

... Iets nieuws vinden in de ruimte

Wie: Heino Falcke **Wat:** hoogleraar Astrofysica

“De nieuwe LOFAR-radiotelescoop in Drenthe biedt mogelijkheden voor ons ruimteonderzoek die er voorheen niet waren. Je hoeft niet vooraf te gissen waarop je je telescoop moet richten. Een computer berekent waar in de ruimte activiteit is, en geeft aan in welke richting je moet zoeken. Daar komt geen mechanica meer aan te pas. Dus als er ergens iets gebeurt, dan zullen wij het vinden. In de zomer gaan we met LOFAR op zoek naar heel energierijke elementaire deeltjes, een paar maanden later richten we ons op een speciaal soort zwarte gaten, die aanvankelijk inderdaad zwart zijn, maar opeens oplichten. We kunnen nu nog niet voorspellen of dit grote doorbraken in het ruimteonderzoek gaat opleveren, maar daar hopen we natuurlijk wel op. Het mooiste is als we dingen gaan zien die volledig onverwacht zijn. Dat we dingen ontdekken die nog nooit iemand voor ons heeft gezien.” /PvdB

De fascinatie van Mike Jetten

De magie van een modderbacterie

In de interviewreeks 'De fascinatie' gaat *Vox* op zoek naar wat het hart van Radboud-wetenschappers sneller doet kloppen. Dit keer microbioloog Mike Jetten, met zijn mateloze bewondering voor de anammox-bacterie. "We kennen deze bacterie pas veertien jaar, maar hij maakt de helft van onze atmosfeer."

"Dit hoofdstuk slaan we helemaal over", deelde de biologieleeraar de 4-vwo-klas van de Sint Ursula Scholengemeenschap in Horn mee. Terwijl zijn klasgenoten – waarschijnlijk blij met minder lesstof – gehoorzaam doorbladerden, was het voor de zestienjarige Mike Jetten aanleiding tot nader onderzoek. Hoezo overslaan? Het antwoord van de leraar, 'dat hij er niet zoveel vanaf wist', was allerminst bevredigend. Jetten ging zelf lezen en raakte mateloos geboeid. De titel van het hoofdstuk luidde: 'Micro-organismen'.

Zo'n dertig jaar later is hij nog minstens zo enthousiast over dat enorme rijk der eencelligen. Jetten: "De wereld van de micro-organismen kent zo'n enorme diversiteit. Dat greep mij meteen. Er ging letterlijk een hele nieuwe wereld voor me open, vol ingenieuze wezentjes waarvan we ons nauwelijks bewust zijn. Stel je voor: in één liter zeewater zitten wel tien miljoen micro-organismen. In één schep grond zelfs wel een miljard! En waarschijnlijk zijn er nog veel meer die wij niet kennen."

Bovendien kun je er heel veel nuttige dingen mee doen, betoogt de microbioloog. Er lekkere dingen mee maken, bijvoorbeeld. Geen yoghurt zonder bacteriën en geen kaas zonder schimmels. "Maar de grootste kwaliteit van micro-organismen en dan vooral bacteriën – ondanks de associatie met slechte hygiëne – is uiteindelijk toch schoonmaken." De anammox-bacterie, zijn specialiteit, is dan ook inmiddels grootschalig toegepast in een afvalwaterzuivering in de Rotterdamse haven. En een door zijn groep ontdekte methaanetende bacterie kan worden ingezet bij hoogveenherstel.

Routineus als was het de theepot zet Mike Jetten drie flesjes op tafel zodra de methaaneter ter sprake komt. In twee ervan drijven groene

mosjes afkomstig uit de Hatertse Vennen. De derde bevat een grillig bruinrood plantje dat nog het meest op een garnalenpoot lijkt. In feite hetzelfde mos, aldus Jetten, maar dan een variant uit Vuurland. Niet zichtbaar zijn de talrijke methaanetende bacteriën die in beide mosvarianten huizen, zoals Jettens onderzoeksgroep in 2005 en 2006 tegen ieders verwachting in ontdekte. 'Onmogelijk', zo werd de vondst van de eerste methaanetende bacterie in het Twentekanaal genoemd. Collega-onderzoekers hadden er al vijftig jaar vergeefs naar gezocht. De verwante vulkaanbacterie die onder uitzonderlijk hete en zure omstandigheden leeft, werd in de media gepresenteerd als hels, stoer en extreem. Dat de methaaneters zo gretig werden opgepikt in de media, kwam volgens Jetten in het Twentekanaal-geval vooral "omdat het Goede Vrijdag was en ze te weinig items hadden", maar toch. Zonder deze bacterie zou de uitstoot van het schadelijke broeikasgas methaan vele malen groter zijn.

Explosieve bacteriën

De ontdekking van de methaanetende bacterie was niet de eerste vondst van Jetten en zijn groep die de wetenschappelijke wereld onmogelijk achtte. Zijn onderzoek rondom de anammoxbacterie leverde radicaal nieuwe inzichten op over de stikstofcyclus op aarde. De bacterie werd ongeveer vijftien jaar terug bij toeval ontdekt in de waterzuivering van Gist Brocades in Delft door de onderzoeksgroep van microbioloog Gijs Kuenen, waar Jetten niet veel later een centrale rol zou gaan innemen.

Als we hem vragen naar zijn lievelingsbacterie, staat de anammox nog altijd onbetwist op nummer één. De 'waarom'-vraag levert een vurig betoog op: "Het zijn gewoon hele gekke

Michaël (Mike) Jetten

Geboren: 16 maart 1962 te Roermond

- 1980-1986 Studie moleculaire levenswetenschappen, Landbouw-Universiteit Wageningen.
- 1991 Promotie (summa cum laude) bij Alex Zehnder. Landbouw-Universiteit Wageningen.
- 1991-1994 Post-doctoral researcher, Massachusetts Institute of Technology (MIT)
- 1994-1998 KNAW Research fellow, TU Delft
- 1998-2000 Universitair docent, TU Delft
- 2000-nu Hoogleraar Ecologische microbiologie Radboud Universiteit Nijmegen, Hoofd afdeling Microbiologie
- 2002-nu Bijzonder hoogleraar Environmental Microbiology, TU Delft
- 2005-nu Directeur Institute of Water and Wetland Research (IWWR)

Mike Jetten onderzoekt de ecologie, fysiologie, biochemie en toepassing van anaerobe micro-organismen. Toepassingen liggen bijvoorbeeld in het zuiveren van water en lucht. In oktober 2008 ontving hij een ERC Advanced Grant van 2,5 miljoen. Dit is de meest prestigieuze Europese onderzoeksbeurs voor individuele onderzoekers.

bacteriën! De algemene aannahme was dat je om ammonium (huishoudelijk bekend als ammoniak, red.) om te zetten in stikstof, altijd zuurstof nodig hebt. Maar deze bacterie doet het dus zonder zuurstof. Bovendien consumeert hij bij die omzetting CO₂, wat goed is voor ons milieu. En dan maakt hij ook nog eens – als energievoorziening voor dat helse karweitje – als enige bekende bacterie het stofje hydrazine, een uiterst explosieve brandstof die normaal gebruikt wordt voor raketten en straaljagers. Het is alleen al heel knap dat hij zelf niet ontploft! Maar hij zit dan ook heel bijzonder in elkaar. Hij bestaat uit verschillende compartimenten. Dat is uniek voor een bacterie, dat zie je alleen bij hogere organismen. Maar bovenal is het een bijzonder succesvol beestje: hij komt in vrijwel alle oceanen en, zo ontdekken we nu, op nog veel meer plekken op aarde voor, en levert daarmee een groot deel van de stikstof die wij inademen. Dikke kans dat je op dit moment stikstof inademt, die door een anammox is geproduceerd. Wij kennen hem nog maar veertien jaar, maar hij maakt de helft van onze atmosfeer, en dat doet hij vermoedelijk al zo'n drieënhalf miljard jaar. Blijkbaar doet niemand het dus beter, hoe kan dat? Dát wil ik weten.”

Zijn enthousiasme bleef niet bepaald onopgemerkt. Het leverde hem al meer dan 170 internationale publicaties op, meer dan 5000 citaties en alleen al in de laatste veertien jaar 30 beurzen. Onder de publicaties maar liefst acht in *Nature*. 'Almost a world record', aldus een jurylid van de prestigieuze ERC Advanced Grant van 2,5 miljoen euro die Jetten in oktober van het afgelopen jaar ontving. Het is voorlopig de mooiste beloning, vindt Jetten. “Dat bericht leidde toch wel tot grote euforie.” En dat mag ook wel, want het zijn niet de eerste de besten die er voor in aanmerking komen. Kenmerkend voor de winnende projectvoorstellen is dat ze zeer ambitieus zijn, buiten de gebaande paden gaan en geleid worden door 'exceptional leaders only'. Met het geld gaat hij op nog meer plaat-

sen op zoek naar anammox. Onder meer in de bodem en in de omgeving van vulkanen. Het moet nog meer zicht geven op de aard en oorsprong van de bacterie.

Eerbetoon door een Chinees

En dan was er nog die ultieme eer voor elke microbioloog: er is inmiddels een bacterie die zijn naam draagt, de Candidatus *Jettenia asiatica*. Cadeautje van een Chinese bewonderaar. Niet geheel toevallig is de *Jettenia* een variant van de anammoxbacterie. Jetten kende de naamgever niet. Degene die een micro-organisme als eerste vindt, mag een voorstel voor een naam doen. Zelf vereerde hij eerder zijn voormalige Delftse 'baas' Gijs Kuenen met een vernoeming: de *Kuenenia stuttgartiensis*, waarvan hij met zijn groep de gehele genenkaart ontrafelde. Jetten: “Het is natuurlijk een hele eer als iemand dat doet. Je mag een bacterie die je ontdekt niet naar jezelf vernoemen, dus je doet vaak iets met een bepaalde eigenschap, kleur of de vindplaats, maar je kunt er dus ook een eerbetoon van maken.” Jetten heeft

‘Dikke kans dat je op dit moment stikstof inademt, die door een anammox is geproduceerd’

zijn Koreaans-Chinese naamgever, inmiddels professor in Shanghai, ontmoet en werkt nu zelfs met hem samen om het genoom van de *Jettenia* te ontrafelen.

Hoe kwam je erachter dat er een bacterie naar jou genoemd was, en – om met Mart Smeets te spreken – wat ging er door je heen?
“Ik zat ongeveer een jaar geleden op een avondje thuis te googelen naar nieuwe vindingen van collega's op het anammox-vlak, dat doe ik regelmatig. En opeens zag ik de naam *Jettenia* staan. Ik moest wel even met mijn ogen knipperen, maar de bacterie bleek inderdaad naar mij vernoemd te zijn. Tja, ik voelde me natuurlijk zeer vereerd.”

Zijn jullie anammoxbacterie en methaanetende bacterie de oplossing voor het terugdringen van het broeikasgas?

“Wij alleen zijn degenen die het broeikasgas kunnen terugdringen door minder fossiele brandstof te gebruiken; de bacteriën zitten er al miljarden jaren en hebben vele ijstijden en broeikasperiodes overleefd. Die hebben nergens last van.”

Toptransfer naar Nijmegen

Voor Jetten werd al snel na lezing van het bewuste hoofdstuk uit het biologieboek op de middelbare school duidelijk dat micro-organismen hem de ideale combinatie boden van zijn lievelingsvakken scheikunde en biologie. In de gigantische verscheidenheid aan micro-organismen komen enorm veel verschillende biochemische processen voor. Er is voor bijna elke chemische verbinding wel een micro-organisme te vinden die deze verbinding als tussen- of eindproduct heeft van zijn stofwisseling. Jetten kiest voor een studie moleculaire levenswetenschappen in Wageningen. Daar valt hij op bij Alex Zehnder. Een Zwitserse

professor bezeten van anaeroben (micro-organismen die geen zuurstof nodig hebben) die hem vraagt bij hem te promoveren. Na zijn promotie steekt hij de oceaan over naar het vermaarde Amerikaanse Massachusetts Institute of Technology. “Dat was een héél competitieve omgeving. Ik heb er heel veel geleerd, maar wist na drie jaar ook zeker dat ik daar niet wilde blijven. Je moet constant op je tenen lopen, niet alleen omdat je er anders niet bij kunt, maar ook omdat je voortdurend op je hoede moet zijn. Het was daar heel erg ieder voor zich. Typerend was een Koreaanse promovendus die constant riep 'hét experiment' te willen doen. Ik zei altijd: 'Dat experiment bestaat niet Lee', maar niets weerhiel

hem. Van dat experiment is het natuurlijk nooit gekomen, maar hij was wel heel slim. Hij is nu een succesvol zakenman. Mijn hoogleraar daar, Anthony Sinskey, was naast hoogleraar zelf trouwens ook zakenman. Hij had zijn eigen bedrijf. In Amerika was de drijvende vraag altijd: kun je hier rijk mee worden? Ik heb dat voor mezelf vertaald naar de vraag: kan ik het nuttig inzetten? Fundamenteel en toegepast onderzoek zijn voor mij geen tegenpolen.”
Na drie jaar wilden Jetten en zijn vrouw graag terug naar Nederland voor werk en gezin. “Dat was wel een spannende stap. Ik werd toen nog niet met open armen ontvangen. Uit een drietal labs heb ik uiteindelijk voor Delft gekozen. Wageningen was

ook een optie, maar dat kende ik al. Bovendien is Wageningen na drie jaar VS wel erg klein.” Samen met Gijs Kuenen wist hij een KNAW-fellowship binnen te halen, om daarmee een onderzoeksgroep in Delft op te starten. Een groep met een geheel nieuw eigen terrein: de onontgonnen wereld van de anammoxbacterie. Al snel wordt de talentvolle Marc Strous – met wie Jetten veel doorbraken zal maken en inmiddels hoogleraar Geomicrobiologie aan de Radboud Universiteit – als aio aangetrokken bij de Delftse groep.

En daar werd je na zeven jaar met je topspelers voor veel geld weggekocht door de Radboud Universiteit?
Lachend: “Zeggen ze dat? Nou ja, ik heb wel onderhandeld. En

Delft heeft nog een tegenbod gedaan, maar wat is veel geld? Voor experimenteel onderzoek heb je natuurlijk dure apparatuur nodig. Ik vond het vooral een uitdaging om hier binnen een bètafaculteit te gaan werken waar je letterlijk onder één dak zit met scheikundigen en verschillende biologen. Ik heb in het begin meteen veel samengewerkt met aquatische ecologen en plantkundigen. Voor ik het wist, stond ik in de Hatertse Vennen te baggeren. Dat zou ik in Delft nooit gedaan hebben. Daar had ik vooral goede contacten met de praktijkwereld. Maar ik ben daar nu bijzonder hoogleraar, dus dat zit wel goed.”

Om in transfertermen te blijven, hoe staat de Jetten-kosten-batenmeter

voor de Radboud Universiteit?
Hardop rekenend: “Ik zal inclusief aio's en apparaten inmiddels zo'n vier miljoen gekost hebben. En ik heb nu ongeveer vijftien miljoen binnengehaald. Tel uit je rendement. Dat doet geen bank je meer na tegenwoordig! De waarde van geld is relatief. Bij ons kost een promotietraject tweeënhalve ton. In de natuurkunde wordt voor het vinden van het Higgs-deeltje vijf miljard euro uitgegeven. Een apparaat kost daar al gauw drie miljoen euro. Zoveel geld heb ik niet.”

Dat ga je nu dus fijn kopen van je EU-subsidie...

“Née, daar betaal ik mensen van. Wat ik dus moet doen, is samenwerken. Dat is de list die ik geleerd heb in de VS: je moet slim gebruikmaken van elkaar. Ik moet mijn bacteriën dus in dat apparaat van die chemici en natuurkundigen zien te krijgen. Daar komen vaak heel uitdagende een-tweetjes uit voort: zij hebben fantastische apparaten, wij fantastische bacteriën.”

Is samenwerken het geheim van jouw succes?

“Misschien wel. We hebben natuurlijk veel wisselende samenwerkingsverbanden bij publicaties, maar daarnaast hebben we ook een aantal vaste samenwerkingsverbanden. Daarin gebeuren de spannende dingen. Met Jaap Sinninghe Damsté bijvoorbeeld, een geoloog die alles van het Krijt en Jura weet. In die periode was er geen zuurstof in de oceaan, dus toen speelde de anammoxbacterie waarschijnlijk een nog belangrijker rol. Dat vertelt veel over het ontstaan en de aard van zo'n bacterie. En met Marcel Kuypers, marien microbioloog van het Max Planck Instituut in Bremen. Via hem hebben we toegang tot de Zwarte Zee en hebben we een aantal belangrijke vindingen gedaan. Zij hebben de beschikking over het schip en de middelen, wij de kennis en methoden om de bacteriën te kunnen vinden en opkweken. We kunnen niet verder zonder elkaar. Samenwerken kost veel tijd en veel overleg, maar je ontdekt wel meer dingen en hebt veel meer mogelijkheden.”

Is er geen gevaar voor overspecialisatie? Misschien zie je door de anammox wel andere pareltjes van bacteriën over het hoofd die het helemaal gaan maken?

“Ik heb wel geleerd dat je als je echte doorbraken wilt maken, een focus en een zekere kritische massa moet hebben. Je moet je keuze dan niet te veel laten bepalen door subsidiegevers of trends. Nu doet anammox het weer goed, methaan was twee jaar geleden hot. Dat schommelt toch. Maar anammox blijft een uitzonderlijk geval.”

Jetten stelt voor om nog even naar het lab te lopen. Via wat smalle gangetjes komen we in een lab met glazen flessen met voornamelijk roodachtige borrelende substanties met kleine korreltjes die aan linzen doen denken. Een en al anammox. Hij wijst op een fles met een modderkleurige vloeistof een eind verderop. “Dit is hetzelfde spul, maar dan een paar jaar eerder.” Een lab verder staan computers aangesloten op meetinstrumenten waarin gassen uit de borrelende vaatjes kunnen worden getapt en geanalyseerd. Jetten doet zelf nog nauwelijks onderzoek. Als hij al ergens aan toe komt, naast het schrijven van subsidieaanvragen en het bestuurlijke regelwerk als hoofd van de afdeling Microbiologie en directeur van het instituut voor Water en Wetland Research, doet hij genoomonderzoek, “maar dat kan achter iedere computer”.

Mist hij het lab niet af en toe? “Tot diep in de nacht proefjes doen en dan de volgende dag weer opnieuw beginnen omdat er toch iets niet goed gegaan is? Mwah.” Hij is in eerste instantie te nuchter om te fantaseren over toekomststromen vrij van praktische bezwaren. “Als ik écht mocht kiezen? Dan zou ik liefst een aantal ballen laten vallen.” Hij bekent dat hij sinds twee jaar 's avonds regelmatig moe is. Dat had hij vroeger nooit. Na een korte stilte: “Ik zou ook best nog wel eens zelf modder willen gaan halen.” x

*Tekst: Ilse Schuurmans
Fotografie: Erik van 't Hullenaar*

Tijdens 'Rock ON roll, the stories' op het Stukafest (Studentenkamerfestival) vertelt Jan Smeets, directeur én oprichter van Pinkpop, de beste muzikanekdotes die hij in veertig jaar festival heeft vergaard. Voor Vox doet hij alvast het Pinkpop-boek open. Over rare eisen en lastige muzikanten.

De godfather van de popmuziek vertelt

Jan Smeets op Stukafest

"Ik ben liever dood dan dat ik Phil Collins ben", verklaarde Thelonus Monster-zanger en grootverbruiker Bob Forrest in 1993 zijn actie om met ware doodsvrechting op Pinkpop een stellage te beklimmen en op tientallen meters hoogte een sigaret te roken. Ook Eddie Vedder maakte in 1992 doodssprongen van de camerakraan op Pinkpop. Organisator Jan Smeets was er iedere keer bij als die muzikanten weer iets stoms in hun hoofd haalden. Maar, zegt hij desgevraagd, muzikanten zijn toch echt gewone mensen. "Mensen willen altijd horen over seks, drugs en rock & roll. Ik moet ze vaak teleurstellen: het is bij de meeste muzikanten toch 90 pro-

cent rock & roll, van de seks krijg ik niks mee en minder dan tien procent van de muzikanten is onder invloed. Het probleem is dat alles wat muzikanten doen groot in de krant komt te staan. Er zijn wel meer mensen die zich een kogel door de kop jagen, maar als Kurt Cobain het doet, staan alle kranten er vol van." Als Shane McGowan in 1995 in al zijn dronkenschap niet meer weet of hij in Landgraaf, Ierland of op Mars is, begeleiden de mensen van Pinkpop hem tijdens het optreden van het podium af. Maar dat zijn de uitzonderingen, volgens Smeets. "Net zoals niet iedere wielrenner onder de doping zit, is ook niet

iedere muzikant onder invloed." Smeets wordt geregeld gevraagd om te vertellen over Pinkpop en alles wat er sinds de oprichting in 1970 rond het festival is gebeurd. "Ik kan er mijn beroep van maken", zegt hij. "Natuurlijk hoort iedereen graag mooie anekdotes over Mick Jagger en Metallica. Maar wanneer ik een groep advocaten toespreek, kan ik het hebben over contractbreuk bij concerten en wanneer ik op de hotelvakschool spreek, gaat het over de catering die bij zo'n groot festival komt kijken." Ook voor de bezoekers van het Stukafest kan hij de verhalen zo uit zijn mouw schudden. "U vraagt, wij draaien", zegt hij monter. Wat Smeets als organi-

sator het meest bijblijft, zijn vaak de vreemde eisen die bands kunnen stellen. "Zoals The Cure, die helemaal in het donker wilde spelen. Veel bands denken dat ze een soort Pink Floyd-show neer kunnen zetten, maar dat is nogal lastig op een festival waar meer bands spelen. Dat Metallica met 35 vrachtwagens het terrein komt oprijden, daar moet je natuurlijk wel op voorbereid zijn als festival. Toen ze zeiden dat ze met hun eigen mengpaneel wilden spelen, hadden we een probleem. We hebben namelijk alles klaar staan, dat is voor iedere band hetzelfde. Als we dan door het publiek heen moeten met een ander mengpaneel, gooit dat ons schema aardig in de war. Je bent al snel een half uur verder om alles aan te sluiten en die tijd is er niet." Tijd om alle blauwe M&M's voor bands uit de zakjes te halen, heeft Smeets evenmin "Vroeger gingen we in op alles wat de bands vroegen", zegt hij. "Maar dat doen we niet meer. We trekken op in een internationaal ver-

band van popfestivals en de bands krijgen nu overal dezelfde behandeling. Wat we in al die jaren Pinkpop stevast hebben geweigerd, is een bad opzetten voor een band." Na veertig keer Pinkpop is Jan Smeets blij dat er een goed naslagwerk bestaat, in de vorm van het boek *De Wereld van Pinkpop*. Als we naar het eerste optreden van Lou Reed vragen, zegt Smeets: "Daar kan ik me zo een-twee-drie niet iets bijzonders van herinneren, dat zou ik op moeten zoeken. Ach, je moet weten, vroeger gaf ik ieder bandlid een handje. Maar toen speelden er ook nog maar tien bandjes. Dan ging ik even langs bij Chris Isaac en Cock Robin. Dat is er niet meer bij, er zijn nu andere mensen die de bands opvangen. Natuurlijk ga ik wel even langs als er oude vrienden langskomen, zoals de Golden Earring of John Hiatt. Al die jonge bandjes laat ik aan me voorbijgaan." Als je Smeets vraagt wie hij nooit meer terug wil zien op Pinkpop, begint hij gelijk over

The Cult. "Dat was in 1992. De heren vonden het nodig de boel net zolang te traineren dat ze na twaalfen nog aan het spelen waren. En ze wisten heel goed dat we dan enorme problemen met onze geluidsvergunning kregen. Ik heb in woede een microfoon naar het hoofd van hun manager gegooid en eigenhandig de stekker eruit getrokken. Ik was door het dolle. Ik zit dan wel weer zo in elkaar dat als ze een geweldige plaat maken en graag weer naar Pinkpop komen, ik ze dan niet weiger. In dit vak moet je nu eenmaal vergevingsgezind zijn, maar vergeten doe ik niet." x

Tekst: Alex van der Hulst

Stukafest, donderdag 29 januari. Voor programma, locaties en informatie over de kaartverkoop: zie www.stukafest.nl of bel: 024-3612855. 1 ronde: 3,50 euro 3 rondes: 9 euro Passe-partout: 11 euro StukaFeest: 3,50 euro

Op deze unieke foto is te zien dat zanger Eddy Vedder van Pearl Jam tijdens Pinkpop van de camerakraan duikt.

FOTO: HILCO ARENDSHORST

De top drie van Stukafest-voorzitter Joni van der Leeuw

- 1 **Action Painting** – interactief schilderen. Staringstraat 23-4. **Onder begeleiding van kunstenaar Hans Kooijman beschilderen bezoekers de muren en de hoogslaper in de studentenkamer van Stephan.** Joni: "Ik ben er trots op dat we dit kunnen neerzetten. Dit is precies waar Stukafest voor staat."
- 2 **Maurits Westerik**. Bronsgeeststraat 19. **Zanger en GEM-frontman Westerik zal in een intieme setting laten zien en horen waar zijn band zijn populariteit aan te danken heeft.** Joni: "Het is fantastisch dat we zo'n grote naam hebben kunnen krijgen. Zelf ben ik ook echt een liefhebber."
- 3 **Signe Tollefsen**. Jan van Galenstraat 91. **Traditionele folk gezien door de ogen van een twintiger: een getalenteerde singer-songwriter.** Joni: "Signe vind ik gewoon ontzettend goed."

Doen&laten

Film Frost/Nixon

Frost/Nixon van blockbusterregisseur Ron Howard is nu al een gedoodverfde favoriet voor de Oscars. Maar waarom, zou je zeggen als je de film ziet. In Howardfilms loopt het altijd op z'n Amerikaans goed af. In het geval van Nixon is het zo dat 'de foute president' zijn fouten moet toegeven, dat is de goede afloop. Aan Britse dandy David Frost de taak om de oud-president op de knieën te krijgen. Het team van Nixon ziet in de leeghoofdige presentator een ongevaarlijke prooi voor de president en geldwolf Nixon komt graag zijn ruime gage ophalen bij Frost. Die wil op zijn beurt wel iets meer in zijn carrière en zet uiteindelijk alles op alles om als gehaide interviewer uit de hoek te komen. Een aardige film, maar als dit al Oscars gaat winnen, is dat zonde voor de echt goede films. /AvdH
Vanaf 15 januari in de bioscoop

Hiphop Battlejuice Festival

Als we niet oppassen, dreigt er zowaar iets van een hiphopcultuur te ontstaan in Nijmegen. Na vier geslaagde Battlejuice-avonden in Merleyn wordt er nu een waar Battlejuice festival georganiseerd in Doornroosje. De lokale talenten zweten al weken zenuwpeentjes voor hun eerste optreden op een groot podium, en dan ook nog onder het toezien oog van grootheden als Typhoon, Zo Moeilijk, Salah Edin en Manu & Blaxtar, die er ook zullen optreden. Het festival is zelfs educatief verantwoord dankzij de vele workshops en showcases (mc'en, breakdance, graffiti, paaldansen, capoeira, turntablism en vj'en). De grootste wigger loopt nog als heuse B-boy naar buiten na al deze hiphop-scholing. /AvdH
Zondag 18 januari, Doornroosje, 15:00 uur, 7,50 euro

Debat 16 jaar en bankroet

Laten we wel wezen, dat geld dat je vroeger uitgaf aan snoep, plakplaatjes en de *Hitkrant* had je beter kunnen besteden. Zinnige financiële planning is nu eenmaal niet weggelegd voor de jeugd. Als de studiebeurs vier keer zo hoog was, had je toch alleen maar onzinnige dingen gekocht. Net zoals de jeugd nu het geld dat ze niet heeft, uitgeeft aan 'Achmed the dead terrorist'-ringtunes, computerspeltjes, kleding en een duizend-sms-bundel. Drinken is ook niet echt goedkoop. Het kost al snel vijftig euro voor je in een lekkere coma komt en dat dan elke week. Wat doen we met die bankroete jongeren? We gaan over ze debatteren in Lux. /AvdH
Maandag 26 januari, Lux, 20:15 uur, 5 euro

Cabaret Jan-Jaap van der Wal

Als er iets is bewezen, tussen al het cabaretgeweld rond oudjaar, is dat er niet veel meer te lachen is in Nederland. Wanneer Theo Maassen geen show heeft, blijft het stil. Youp van 't Hek herhaalt voor de twintigste keer zijn eerste show. Jan-Jaap van der Wal had dit jaar geen oudejaarsconference, maar een succesvolle nieuwe show die hij van september tot en met april in bijna alle theaters van Nederland speelt. Het moet er allemaal bij, naast zijn werk voor *Dit Was Het Nieuws* en als leider van Comedytrain. Het gaat hem waarschijnlijk makkelijk af, omdat hij zich oprecht boos kan maken over bepaalde zaken en dat ook nog eens grappig weet te brengen. /AvdH
Woensdag 21 en donderdag 22 januari, Stadsschouwburg, 20:00 uur

Vox mag van Cultuur op de Campus vijf keer twee kaartjes weggeven voor het StukaFeest in Doornroosje. Mail vóór vrijdag 23 januari naar redactie@vox.ru.nl met als onderwerp 'vrijkaartjes StukaFeest'.

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Het wildseizoen is begonnen

www.ru.nl/facultyclub

of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

AFRIKA MUSEUM

Het Afrika Museum in Berg en Dal zoekt een

Energieke baliemedewerker m/v
voor de weekenden

Kijk voor de volledige vacaturetekst op:
www.afrikamuseum.nl

DOORNROOSJE

up next >>>

03-02 Black Lips + 1982

06-02 Giant Sand

10-02 Levellers + The Headlines

11-02 a balladeer

13-02 Audio Bullys

17-02 Amazing Baby

19-02 Roosbeef

20-02 Secret Machines

22-02 Five O'Clock Heroes

info & tickets: www.doornroosje.nl

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

Breaking language barriers!

Cursusaanbod voorjaar 2009

Vreemde talen

- Engels:
 - Engels voor beginners en (half)gevorderden
 - English at work
 - University of Cambridge Certificates
 - English for IELTS
 - English writing for students
- Chinees - Duits - Frans - Italiaans - Russisch - Spaans: diverse niveaus

Nederlands voor anderstaligen

- Dag- en avondcursussen: alle niveaus

Communicatietrainingen

- Mondelinge, schriftelijke en managementvaardigheden

Schrijf nu in via www.ru.nl/utn

Voor studenten en medewerkers van de Radboud Universiteit gelden speciale tarieven.

UTN, Erasmusplein 1
6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59
E utn@let.ru.nl
www.ru.nl/utn

Tips voor helder schrijven?
Ontdek onze site
www.ru.nl/raakradbouds

Het UTN maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Ja,
ik wil een
baantje
en ik ben
handig
met
computers

Bij OGD werken ruim 700 studenten en afgestudeerden. Solliciteer online of bel voor een (bij)baan in de ICT.

040-2464055
info@ogd.nl
www.ogd.nl

Valdin all-inclusive, keuze 10 voor- hoofd- nagerechten Inclusief drank voor € 32,50

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

eetcafé
Allerlei

Culinair eten voor studentenprijzen!

3-gangen studenten menu € 11,95

3 gangen keuzemenu voor 19,- p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet

Reservering gewenst
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur

Eetcafé Allerlei

Regulerstraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemerstraat, bereikbaar via Plein 1944 bij Doddendaal te zijstraat links)

Tel. 024 - 360 29 98

Studentenraad Actueel

Lilian Wüsten (l) (SIAM) en Maaïke Verhoek (r) (AKKUrada) tijdens een GV

Harde werkelijkheid

Er wordt ons raadsleden wel eens gevraagd wat wij eigenlijk allemaal uitspoken in de USR. Ik zal jullie een klein overzicht geven van de maand december: afgelopen maandag hadden we bijvoorbeeld nog een heerlijke lunch met het personeel van de universiteit en het college van bestuur. Zo hebben we ook wel eens een borrel of bijvoorbeeld een gezellige kerstbrunch. Eigenlijk hebben we dus een heerlijk leventje!

Maar is dat wel zo? De werkelijkheid is helaas wat harder.

De overleg GV van december duurde bijvoorbeeld uren! Reorganisaties, verkeersborden en stopcontactdozen werden uitgebreid besproken. Ik moest zelfs mijn buurman wekken om te vertellen dat er na vier uur eindelijk een einde was gekomen aan de vergadering.

Studielast

Deze maand gaat de USR met het college van bestuur praten over de studielast op onze universiteit. Intern was er een discussie of we dit wel moesten doen. Presenteren we ons niet

als ijverige studenten die de belangen van de grote groep over het hoofd zien?

Dit laatste is zeker niet het geval. De USR is er om te zorgen voor kwalitatief goed onderwijs. Het kan niet zo zijn dat studiepunten met een minimale inspanning worden verzameld. Een goede opleiding zorgt voor betere kansen op de arbeidsmarkt. Daarom hebben we ook een notitie geschreven om studielast onder de aandacht te brengen van het college van bestuur.

Lof op de academische gemeenschap

Tijdens academische plechtigheden zijn er in de regel maar weinig studenten te vinden. Natuurlijk zitten de medezeggenschappers netjes in de banken, net als enkele besturen, maar de grote groep studenten laat het afweten. Dat is jammer, zeker omdat dergelijke plechtigheden onze academische gemeenschap mede vormgeven. Juist die gemeenschap is zo kenmerkend voor het studeren aan een universiteit. Een nieuwjaarsrede wordt vooral gebruikt om terug te blikken op het afgelopen jaar en te kijken hoe de universiteit er voor staat. Ook is dit een mooi moment om te kijken of de ambities worden gehaald. Met de nieuwjaarsrede in het achterhoofd en het nieuwe strategisch plan en de begroting

van 2009 in de hand zullen we de komende maand met het college van bestuur gaan praten over de richting die onze universiteit op moet gaan.

Goed onderwijs en onderzoek zijn de peilers van de academische gemeenschap

Voor de universitaire studentenraad zijn vooral onderwijs en onderzoek belangrijk. Daarbij zullen we in de eerste plaats gaan inzetten op docentkwalificaties. Want de academische gemeenschap is meer dan een serie plechtigheden. Het zijn docenten, onderzoekers en studenten samen die de gemeenschap vormgeven.

Het sportieve jaar 2008 ligt alweer achter ons. Aangezien de sportkoepel is vertegenwoordigd in de USR is het uiteraard gepast om wat sport betreft iets over het afgelopen jaar te zeggen. Waar menig nieuwjaarsrede predikt over niet teveel terugkijken is dit bij sport vaak juist wat we doen. Want zeg nou zelf, wat is leuker dan de grote sportmomenten van weleer nog eens beleven?

Hoe vaak is de magistrale goal van Van Basten niet al op tv te zien geweest? Zo was 2008 het jaar van het EK voetbal anticlimax, Maarten van der Weijden, het afscheid van Pieter VDH, Lewis Hamilton, Paulien van Deutekom, Wolfgang Loitzl, een onthutsend slecht Feijenoord, de vrouwenwaterpolo- en hockeyploeg en natuurlijk van de opkomst van de Nijmeegse Eendracht Combinatie!

2008 was ook het jaar van het kampioenschap van FC Kunde, de successen van Obelix, het promoveren van de waterpolo mannen van Hydrofiel en de zeer welkomte bouwplannen tot uitbreiding van de sportaccommodatie. Nu kun je natuurlijk de vraag stellen: wat is het belang van studentensportverenigingen? Dat de studentensport de sleutel is naar meer successen en cruciaal in het oplossen van samenlevingsbrede problemen, is nog onvoldoende duidelijk bij bijvoorbeeld NOC*NSF. Drempels om te sporten moeten zeker voor de vaak luie student zo laag mogelijk zijn.

Ooit gedacht dat die achttienjarige chips etende student(e) op de tweedehands bank uitgroeide tot volksheld? Je ziet, ook dromen en vooruitkijken heeft zo zijn charme.

Een goede eerste stap is het aanschaffen van de spotgoedkope studentenportkaart in 2009.

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

Personeelsvereniging: Muziek in de Pauze
Maandag 26 januari van 12.45 - 13.15 uur verzorgen Antoinette Stevens (mezzo-sopraan), Maarten Stevens (bariton) en Leo Drienaar

(piano) een mini-concert in het kader van de concertserie Muziek In De Pauze. Plaats: Aula, Comeniuslaan 2. www.ru.nl/pv

Symposium 'Je staat er niet alleen voor!'

In dit symposium op 21 januari van 13.30-17.30 uur worden concrete resultaten gepresenteerd van projecten die als doel hebben de juiste dienstverlening te bieden aan studenten met een onzichtbare handicap, zoals autisme of dyslexie. Een belangrijk neven doel van het symposium is om gezamenlijk te onderzoeken of de werkwijze en werkvormen die in het kader van deze projecten zijn ontwikkeld zich ook lenen voor studenten met andere (hulp)vragen. Plaats: Aula, Comeniuslaan 2 www.ru.nl/studenten/begeleiding/functiebeperving

Paul Sporken Prijs voor Gezondheidszorg en Ethiek
De prijs is uitgeschreven door het Tijdschrift voor Gezondheidszorg en Ethiek (TGE) en geldt voor studenten of net afgestudeerden (na 1 januari 2008) binnen een relevante discipline zoals geneeskunde, (biomedische) gezondheids-wetenschappen, psychologie, filosofie en theologie. De inzendingstermijn is 1 mei 2009. Het winnende essay wordt beloond met €1000,- en in het TGE gepubliceerd. www.umcn.nl/efg (klik op logo TGE)

Nieuwgezicht
Naam Dorothé Melchers
Leeftijd 36
Was Advocade bij De Kempnaer Advocaten
Is Docent Handels- en Economisch Recht
Sinds 1 september 2008

Van advocaat naar docent: van een wildwaterbaan naar kabbelend beekje?
"Mijn huidige baan is inderdaad qua drukte niet te vergelijken met mijn vorige. Time management, daar draaide het in de advocatuur allemaal om. Tien dingen tegelijk en dat tussen allerlei zittingen door. Ik werd er echt geleefd. Hier op de universiteit werk ik zaken één voor één af, en kan ik me verdiepen in het intellectueel eigendomsrecht. Zulke verdieping was als drukke advocate uitermate moeilijk."

Hoe bevalt het om te staan voor een groep studenten, in plaats van voor een rechter?

"Het doel van het spreken is heel anders; ik hoef nu niemand te overtuigen, maar moet puur kennis overbrengen. Ik geef college aan masterstudenten, die veel vragen stellen en interactief zijn. Hartstikke leuk! Door mijn werk in de advocatuur kan ik de studenten voorbeelden uit de praktijk geven. Aan de overgang van formeel naar informeel moet ik nog steeds wennen. Vooral in mijn mailtjes wil ik soms te formeel doen."

Je hebt zelf ook in Nijmegen rechten gestudeerd. Herken je de faculteit nog?
"Het is leuk dat ik mensen tegenkom waar ik ooit college van heb gehad. Dat voelt heel vertrouwd. Met professor Antoon Quaadvlieg, bij wie ik mijn afstudeerscriptie heb geschreven, heb ik altijd contact gehouden – hij wees me ook op deze functie. Grote veranderingen zijn natuurlijk de nieuwe rechtenbibliotheek en het Douwe Egberts-café. Die laatste was er in 1996 helaas nog niet."

Algemeen

Studentenkerk, Erasmuslaan 9A
15 januari, 12.30 uur: Roze Lunch. Ontmoeting voor holebi-studenten i.s.m. DITO! homojongerengroep.
18 januari, 9.00 uur: Cath. Eucharist 11.00 uur: 2e dienst in de cyclus 'Transformatie'.
17.00 uur: Anglican Church
19 januari, 19.00 uur: Evening Prayer Iona-style
19.30 uur: Boeddh. meditatie
21 januari, 12.45 uur: Taizéviering
22 januari, 12.30 uur: Roze lunch
25 januari, 9.00 uur: Cath. Eucharist 11.00 uur: 3e dienst in de cyclus 'Transformatie'.
28 januari, 12.45 uur: Taizéviering www.ru.nl/studentenkerk

Personeelsvereniging

De Personeelspas voor kortingen bij leveranciers in Nijmegen e.o. is in december verzonden. De PV-website is vernieuwd: www.ru.nl/pv

Han Fortmann Centrum

12 t/m 18 januari - Open Week
16 januari 20.00 - 22.00 uur lezing Free will unleashed door prof. dr. Henk Barendregt Locatie: Kapel, Erasmuslaan 15. Kosten: €7,50 euro www.hanfortmanncentrum.nl

Optreden NJO Symfonieorkest

17 januari, 20.15 uur: mediterraan programma met o.a. Ravels Boléro. Speciale Last-Minute-kortingsactie voor studenten een kwartier voor aanvang op vertoon van studentenkaart of OV-jaarkaart (studenten t/m 30 jaar) €8,- (i.p.v. €28,-). Plaats: Concertgebouw De Vereniging

Veranderingen arbeidsvoorwaarden

Per 1 januari 2009 is er een aantal veranderingen in de arbeidsvoorwaarden. De veranderingen hebben betrekking op het ouderschapsverlof en de ouderschapsverlofkorting, salarisverhoging, vakantie-uren en eindejaarsuitkering, de doorwerkbonus en de seniorenregelingen. www.radboudnet.nl

Studenten

Colleges 'Filosofie & Literatuur'
Start vrijdag 6 februari van 13.00-15.15 uur door Prof.dr. J. De Visscher. www.ru.nl/filosofie.

Keuzevak 'Economie en waarde'

Periode februari – maart, op woensdag 13.45-15.30uur. 'Alles van waarde is weerloos' (Lucebert). In deze tijden van economische crisis is het meer dan ooit nodig over de verhouding tussen economie en waarde na te denken. Hoe rationeel is de wetenschap van de economie eigenlijk? Een aantal internationaal befaamde economen passeren de revue want de economische wetenschap is sterk in beweging. Docenten: Prof.dr. Toine van den Hoogen en Dr. Jan Peil. Erasmusgebouw 1.14. Inschrijven via KISS.

Postacademische cursus Recente Nederlandse en Vlaamse Letterkunde

Tussen 21 januari en 15 april acht bijeenkomsten op woensdagavond worden recente Nederlandstalige werken besproken. De cursus is bedoeld voor neerlandici, leraren Nederlands en andere belangstellenden. De colleges worden gegeven door docenten van de opleidingen Nederlands en Literatuurwetenschap. De kosten voor de cursus bedragen €125,-. www.ru.nl/nederlands.

Studentenkamerfestival

29 januari www.stukafest.nl

Het Nederlands Studenten Kamerorkest (Nesko)

Voor het lustrumtournee van 6 t/m 19 april is het orkest op zoek naar muzikale studenten. Inschrijven via het aanmeldingsformulier via website. Audities zijn op 21, 22 en 23 januari. www.nesko.nl

Optreden Alphons Diepenbrock

24 januari, 20.15 uur: Requiem van Mozart, begeleid door het Enschedees Studentenorkest 'Musica Silvestra Orkest' (MSO). Plaats: Petrus Canisius Parochie, Molenstraat 37 Voorverkoop: Boekhandel Roelants, Van Broeckhuysenstraat 34 en Campusshop Thomas van Aquinostraat 2. www.ru.nl/nskad

Amnesty International filmavond

4 februari, 20.30 uur: film 'La tigre e la neve'. Plaats: Café Piecken.

Cultuur

Exposities

T/m 31 januari: Russische winters: publicaties uit het bezit van de UB Nijmegen over de winterveldtochten tegen Rusland door Napoleon in 1812 en door Hitler in 1941/42. Centrale Bibliotheek, Erasmuslaan 36.

T/m 27 februari. van Lucas Silawanebessy en Cor van Dixhoorn Bibliotheek Gedragwetenschappen, Montessorilaan 3

Benoemingen

Dr. M.M.T. (Mieke) Verlof (Kortrijk, 1950) is per 1 december 2008 benoemd tot hoogleraar Vergelijkende politicologie en ongelijkheidsvraagstukken (Man.Wet.)
Dr. G.W. (Geerten) Vuister (Breda, 1962) is per 1 december 2008 benoemd tot hoogleraar Protein Biophysics. Protein Biophysics (Institute for Molecular Life Sciences, FNWI-deel)
Prof. dr. Günther Knoblich is per 1 januari benoemd tot hoogleraar Action, thought and body (Soc.Wet.)
Mr. H.J.B. (Henny) Sackers is met ingang van 1 januari 2009 benoemd tot hoogleraar Bestuursrecht (Rechten)
Dr. James McQueen is per 1 januari 2009 benoemd tot hoogleraar Lereren en Plasticiteit.
Dr. Bert Steenbergen (Veendam, 1967) is met ingang van 1 januari 2009 benoemd tot hoogleraar Perception and Action problems (Soc.Wet.)

Promoties & Oraties

16 januari, 13.30 uur: promotie drs. W.M. Tiel Groenestege f(Med.Wet.) 'New insights in the regulation of the epithelial magnesium channel TRPM6 in kidney and intestine'.
16 januari, 15.30 uur: promotie drs. R.M. Willems (Soc.Wet.) 'Neural reflections of meaning in gesture, language and action'.
19 januari, 13.30 uur: mw drs. F. de Loos (FNWI) 'Functional Polymer Amphiphiles'.
19 januari, 15.30 uur: promotie mw R. Jurgelénaité (FNWI) 'Symmetric Causal Independence Models'
21 januari, 15.30 uur: promotie ir. M.H.G. Verhoef (FNWI) 'Modeling and Validating Distributed Embedded Real-Time Control Systems'.
22 januari, 12.30 uur: promotie drs. R.C.J. Zwinkels (Man.Wet.) 'Heterogeneous Agents in Financial Markets'.
22 januari, 15.30 uur: promotie mw C.E. Heiner (FNWI) 'A Molecular Synchrotron'.
23 januari, 10.30 uur: promotie mw drs. K.Y. Renkema (Med.Wet.) 'Renal hypercalciuria: a physiological TRIP along the calcitropics'.
23 januari, 12.30 uur: promotie drs. J.J.A. Joosten (Med.Wet.) 'Treatment of colorectal liver metastases. Local ablative techniques. Clinical results. Experimental Anti-Tumor Effects'.
23 januari, 15.00 uur: afscheidscollege prof. mr. P.M.C. de Lange (Rechten)

Holocaust Memorial Day

Op 27 januari van 19.30 – 22.00 uur organiseren het Heyendaal Onderzoeksprogramma (Religiewetenschappen) en het Soeterbeeck Programma 'Treinen op dood spoor' getuigenis door Auschwitz-overlevende Fred Schwarz. Plaats: Aula, Comeniuslaan 2, toegang gratis, inschrijven verplicht. www.ru.nl/sp/treinen.

Vacature Commissie van Toewijzing

De Commissie van Toewijzing beoordeelt verzoeken van studenten die bij voorrang in aanmerking willen komen voor woonruimte van de SSHN. De Commissie vergadert eenmaal in de drie of vier weken en bestaat uit drie studenten. Kandidaten moeten tenminste één jaar beschikbaar zijn. Sollicitaties (tot eind januari) naar: SSHN, Postbus 1175, 6501 BD Nijmegen o.v.v. 'vacature Commissie van Toewijzing'. Informatie: mw. José Ros, 3594923.

Vacature Centrum voor Promotieonderzoek

Het Centrum voor Promotieonderzoek heeft een vacature voor onderzoekers (v/m) die onbezoldigd aan hun promotie-onderzoek willen werken. Van kandidaten wordt verwacht dat zij minimaal 0.6 fte beschikbaar zijn voor hun onderzoek en over een promotor aan de RU beschikken. Kandidaten kunnen hun aanvraag t/m 2 februari indienen. De 'Richtlijnen onderzoeksvorstel' zijn verkrijgbaar bij het secretariaat (tel: 3612339) . Informatie: Claudia Krops, tel. 3613069 www.ru.nl/cvp.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- Senior medewerker NT2 (0,6 fte)*
UTN / Faculteit der Letteren
- Oracle DBA/applicatiebeheerder (1,0 fte)* en SQL-server DBA/applicatiebeheerder (1,0fte)*
Universitair Centrum Informatievoorziening
- Functioneel beheerder Corsa (0,8 - 1,0 fte)
Cluster Ondersteuning

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@vox.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Chris-Jan van der Heijden (hoofdredacteur), Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob Goossens, Lieke Steijvers, Martine Zuidweg

Medewerkers: Maartje Bakker, Stephan L. Borggreve, Walter Breukers, Anouk Broersma, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Fieke den Hartog, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy van den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaeken, Renée van de Schans, Ilse Schuurmans, Roel van den Tillaart, Ruud Vos, Ron Welters

Columnisten: Mgt

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten
Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Michiel Visselaar, Ruud Vos
Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W. ter Berg, dr. E. Denessen, S.C.W. ter Hart, prof. dr. R.S.G. Holdrinet, W. Scholten

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,-. o.v.v. student- of personeelsnummer
Overigen: €35,- over te maken op gironummer 2367526 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit Nijmegen Vox

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen, tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Erik van 't Hullenaar

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl
De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox verschijnt op 29 januari.

VOXBACKSTAGE

Wat? **Nieuwjaarsborrel MFVN**
Waar? **Café de Aesculaaf**
Wanneer? **Vrijdag 9 januari,**
van 18.00 tot 22.00 uur

Met het eerste wintergriepje onder de leden gingen we op gratis consult bij nieuwjaarsborrelende medici. Op zak hadden we dubbele ontlastingsmonsters en een nagel op sterk water. Al aaa-zeggend traden we over de drempel van medisch café De Aaaesculaaf, pardon Aesculaaf. Daar voelden we ons al gelijk beter toen we geneeskundestudenten hoorden praten over hun liefde voor geneeskunde. **Gunnar**, strak in het pak, geeft een praktijkvoorbeeld van de reikwijdte van die passie: "Als een medestudent zich ziek voelt, en hij gaat naar de wc, dan vraagt iedereen gewoon hoe zijn poep eruit zag. Wij kennen geen taboes." Om nog meer stoelgangsgesprekken te bevorderen, deelt **Ward** oliebolletjes uit. Hij is aardig gebrainwashed door de MFVN (Medische Faculteits Vereniging Nijmegen). "Zijn jullie van de fotocommissie?", vraagt hij verheugd bij het zien van onze camera. Wintersportslachtoffertje ("Gebroken bij snowboarden; wij dachten dat 'ie gekneusd was") en bestuurslid **Erik** komt nooit aan 'de andere kant' van de campus: "Voor mij is daar niets. Ik wist heel lang niet wat 'TvA' betekende." Coschapper **Leonie** vindt geneeskundestudenten de gezelligste mensen die er bestaan. "Wij zijn altijd wel in de stad te vinden." Mede-coschapper **Anne** knikt: "Dat kun je van biologiestudenten niet zeggen." Bio bah. Maar de biomedische wetenschappers dan? Die lopen hier ook rond. **Ben** bijvoorbeeld, inmiddels promovendus. Hij heeft niets met de geneeskundekliek. "Wie hadden er een 8 gemiddeld op de middelbare school? Precies, de geneeskundestudenten. Die zijn irritant streberig." Bovengemiddeld drinken kunnen die strebertjes ook. Liefst op pleisterplek De Aesculaaf. "Vroeger zat ik er altijd al om vier uur", zegt barhanger **Koen**. "Nu ik buiten Nijmegen coschappen loop, is dat wat minder." Net als **Koen** wil **Vincent** chirurg worden, eentje zonder trillende handen. "Ja, dan kunnen we niet echt meer drinken." Gaat het hier ooit mis, **Daan** (bestuurslid extern bij de kroeg)? "Nee, de situatie escaleert hier nooit. Dat kan ook niet, want het ziekenhuis houdt een oogje in de gaten. We willen niet het imago van een drankkeet krijgen." Toch, twee keer per jaar, vlak voor de zomer- en kerstvakantie tijdens de 'Op-is-op-borrel', moeten comazuipende Twentse drankkeetjongeren hun meerdere erkennen in de Nijmeegse artsen in spe. Bij ons vertrek schrijven de aankomende doktoren ons een hartversterker voor – uiteraard voorgeschoten uit hun eigen ziekenfonds. /RN, AD

Anne en Leonie

Gunnar

Ben

MFVN-bestuur, links: Erik

Koen en Vincent

Daan (r)

Ward